Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/87/EB**

2003 m. spalio 13 d.

nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB

(tekstas svarbus EEE)

(OL L 275, 2003 10 25, p. 32)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/101/EB, 2004 m. spalio 27 d.	L 338	18	2004 11 13
►M2	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/101/EB 2008 m. lapkričio 19 d.	L 8	3	2009 1 13
►M3	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 219/2009 2009 m. kovo 11 d.	L 87	109	2009 3 31

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/87/EB

2003 m. spalio 13 d.

nustatanti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 96/61/EB

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ([3]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([4]),

kadangi:

(1) Kadangi Žalioji knyga dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemos Europos Sąjungoje visoje Europoje sukėlė diskusiją apie šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemos Europos Sąjungoje tinkamumą ir galimą tos sistemos funkcionavimą. Europos klimato kaitos programoje buvo svarstoma Bendrijos politika ir priemonės, įgyvendinamos procesu, į kurį įtraukiamos įvairios interesų grupės, įskaitant Žaliąja knyga pagrįstą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų sistemą Bendrijoje (Bendrijos sistema). 2001 m. kovo 8 d. išvadose Komisija pripažino ypatingą Europos klimato kaitos programos ir Žaliąja knyga pagrįsto darbo svarbą ir pabrėžė neatidėliotiną būtinybę Bendrijos lygmeniu imtis konkrečių veiksmų.

(2) Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 1600/2002/EB ([5]) parengtoje šeštojoje Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programoje klimato kaitai skatinama skirti pirmaeilius veiksmus ir numatoma iki 2005 m. parengti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje. Toje programoje pripažįstama, kad Bendrija šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas iki 2008–2012 m. metų, palyginti su 1990 m. lygiais, yra įsipareigojusi sumažinti 8 % ir, kad palyginti su 1990 m. lygiais, bendrą šiltnamio efektą sukeliančių dujų ilgainiui emisijas teks mažinti maždaug 70 %.

(3) Galutinis Jungtinių Tautų bendrosios konvencijos dėl klimato kaitos, kuri buvo patvirtinta 1993 m. gruodžio 15 d. Tarybos sprendimu 94/69/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios konvencijos dėl klimato kaitos pasirašymo ([6]) tikslas – užtikrinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų tokių koncentracijų atmosferoje stabilizavimą, kad klimato sistema būtų apsaugota nuo pavojingo antropogeninio poveikio.

(4) Įsigaliojęs Kioto protokolas, kuris buvo patvirtintas 2002 m. balandžio 25 d. Tarybos sprendimu 2002/358/EB dėl Jungtinių Tautų bendrosios konvencijos dėl klimato kaitos Kioto protokolo patvirtinimo Europos bendrijos vardu ir bendro jame numatytų

([1]) OL C 75 E, 2002 3 26, p. 33.
([2]) OL C 221, 2002 9 17, p. 27.
([3]) OL C 192, 2002 8 12, p. 59.
([4]) 2002 m. spalio 10 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2003 m. kovo 18 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 125 E, 2003 5 27, p. 72), 2003 m. liepos 2 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje) ir 2003 m. liepos 22 d. Tarybos sprendimas.
([5]) OL L 242, 2002 9 10, p. 1.
([6]) OL L 33, 1994 2 7, p. 11.

▼B

įsipareigojimų vykdymo ([1]), Bendriją ir jos valstybes nares įpareigos protokolo A priede išvardytų antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančią dujų bendrą emisiją, palyginti su 1990 m. lygiais, 2008–2012 m. sumažinti 8 %.

(5) Bendrija ir jos valstybės narės savo įsipareigojimus pagal Kioto protokolą mažinti antropogeninės kilmės šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas susitarė vykdyti bendrai, laikydamosi Sprendimo 2002/358/EB. Šia direktyva siekiama, kuriant efektyvią šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimų Europos rinką ir darant kuo mažesnę įtaką ekonomikos plėtrai bei užimtumui, padėti veiksmingiau vykdyti Europos bendrijos ir jos valstybių narių įsipareigojimus.

(6) 1993 m. birželio 24 d. Tarybos sprendimas 93/389/EEB dėl CO_2 ir kitų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos Bendrijoje monitoringo mechanizmo ([2]) nustatė šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų monitoringo ir įvertinimo, ar laikomasi įsipareigojimų dėl tų emisijų, mechanizmą. Šis mechanizmas valstybėms narėms padės nustatyti bendrą leidžiamų suteikti leidimų skaičių.

(7) Bendrijos nuostatos, susijusios su valstybių narių leidimų suteikimu, yra būtinos, siekiant, kad būtų prisidedama išsaugant vidaus rinkos vientisumą ir išvengiant konkurencijos iškraipymo.

(8) Suteikdamos leidimus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į galimybę organizuojant gamybinius procesus mažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas.

(9) Valstybės narės gali numatyti, kad leidimus, kurie nuo 2008 m. galioja penkerius metus, suteiks vien tiems asmenims, atsižvelgiant į panaikintus leidimus, atitinkančius išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimą, kurį tie asmenys savo nacionalinėje teritorijoje užtikrino per trijų metų laikotarpį, prasidedantį 2005 m.

(10) Prasidėjus minėtam penkerių metų laikotarpiui, kitai valstybei narei perleidžiant leidimus, reikės atitinkamai keisti Kioto protokolu patvirtintas emisijas.

(11) Valstybės narės privalėtų užtikrinti, kad tam tikrą veiklą vykdantys ūkio subjektai turėtų leidimą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijai ir kad jie stebėtų su ta veikla susijusių nustatytų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ir praneštų apie jas.

(12) Valstybės narės turėtų nustatyti už šios direktyvos pažeidimą taikomų nuobaudų skyrimo taisykles ir užtikrinti, kad tos nuobaudos būtų taikomos. Jos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(13) Siekiant, kad būtų užtikrinamas skaidrumas, visuomenei turėtų būti prieinama su leidimų suteikimu ir išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų monitoringo rezultatais susijusi informacija, kuriai būtų taikomi tik 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2003/4/EB dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ([3]) nustatyti apribojimai.

(14) Valstybės narės turėtų pateikti pagal 1991 m. gruodžio 23 d. Tarybos direktyvą 91/692/EEB, standartizuojančią ir racionalizuojančią ataskaitas apie tam tikrų su aplinka susijusių direktyvų įgyvendinimą ([4]), parengtą ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą.

([1]) OL L 130, 2002 5 15, p. 1.
([2]) OL L 167, 1993 7 9, p. 31. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 1999/296/EB (OL L 117, 1999 5 5, p. 35).
([3]) OL L 41, 2003 2 14, p. 26.
([4]) OL L 377, 1991 12 31, p. 48.

▼B

(15) Papildomi įrenginiai į Bendrijos sistemą turėtų būti įtraukiami laikantis šioje direktyvoje nustatytų nuostatų ir dėl to Bendrijos sistemą būtų galima pradėti taikyti kitų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, o ne vien anglies dioksido, emisijoms, *inter alia*, išmetamoms aliuminio ir chemijos pramonės.

(16) Ši direktyva jokiai valstybei narei neturėtų kliudyti išlaikyti arba sukurti nacionalines leidimų sistemas, reguliuojančias kitų, o ne išvardytųjų I priede, arba įtrauktų į Bendrijos sistemą veiklų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas arba naudoti iš Bendrijos sistemos laikinai pašalintus įrenginius.

(17) Valstybės narės — Kioto protokolo šalys — gali dalyvauti tarptautinėje šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemoje kartu su bet kuria į to protokolo B priedą įrašyta šalimi.

(18) Bendrijos sistemą sujungus su šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemomis trečiosiose šalyse, padidėtų Bendrijos tikslo sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas išlaidų efektyvumas kaip nustatyta Sprendime 2002/358/EB dėl bendro įsipareigojimų vykdymo.

(19) Projektu pagrįsti mechanizmai, įskaitant bendrą įgyvendinimą (JI) ir švarios plėtros mechanizmą (CDM), yra svarbūs siekiant šiltnamio efektą sukeliančių dujų pasaulinės emisijos sumažinimo ir didinant Bendrijos sistemos veikimo išlaidų efektyvumą. Pagal atitinkamas Kioto protokolo ir Marakešo susitarimų nuostatas kartu su mechanizmais turėtų būti imamasi veiksmų valstybių viduje ir pastarieji dėl to sudarytų didelę pastangų, kurių imamasi, dalį.

(20) Ši direktyva skatins dažniau taikyti mažai energijos naudojančias technologijas, įskaitant kombinuotą šilumos ir elektros energijos gamybos technologiją, išmetančią mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų pagaminamam produkcijos vienetui, tuo tarpu būsima Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl naudingosios šilumos paklausa energijos vidaus rinkoje pagrįstos bendros šilumos ir elektros energijos gamybos skatinimo specialiai ragins taikyti kombinuotas šilumos ir elektros energijos gamybos technologijas.

(21) 1996 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyva 96/61/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ([1]) nustato bendrą taršos prevencijos ir kontrolės tvarką, kurią taikant galima išduoti leidimus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijai. Direktyva 96/61/EB turėtų būti iš dalies pakeista, siekiant, kad būtų užtikrinta, jog šia direktyva nebūtų nustatytos ūkio subjekto įrenginio išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ribinės vertės ir, jog nepažeisdamos jokių kitų Direktyvos 96/61/EB reikalavimų, valstybės narės galėtų pasirinkti netaikyti anglies dioksidą veiklos vykdymo vietoje išmetantiems deginimo arba kitiems įrenginiams su energetiniu naudingumo koeficientu susijusių reikalavimų.

(22) Ši direktyva yra suderinta su Jungtinių Tautų bendrąja konvencija dėl klimato kaitos ir Kioto protokolu. Ji turėtų būti svarstoma iš naujo atsižvelgiant į tos srities pokyčius ir paisant jos įgyvendinimo patirties bei pažangos, kuri buvo užtikrinta kontroliuojant šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas.

(23) Emisijų leidimų sistema turėtų sudaryti Bendrijos ir valstybės narės lygmeniu įgyvendintos išsamios ir nuoseklios politikos visumos ir priemonių dalį. Nepažeisdamos Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo, jeigu veiklai galioja Bendrijos tvarka, valstybės narės gali svarstyti reguliuojamosios, fiskalinės ir kitokios politikos, kuria siekiama tų pačių tikslų, reikšmę. Pakartotinai svarstant direktyvą turėtų būti atsižvelgiama į tų tikslų įgyvendinimo mastą.

([1]) OL L 257, 1996 10 10, p. 26.

▼B

(24) Nacionalinė politika gali būti apmokestinimo instrumentas, kuriuo būtų apribojamos laikinai neįtrauktų įrenginių šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos.

(25) Politika ir priemonės valstybės narės ir Bendrijos lygmeniu turėtų būti įgyvendinamos visuose Europos Sąjungos ekonomikos, o ne tik pramonės ir energetikos sektoriuose, siekiant, kad iš esmės būtų sumažintos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos. Komisija pirmiausia turėtų svarstyti politiką ir priemones Bendrijos lygmeniu, siekdama, kad transporto sektorius daugiausia prisidėtų prie to, jog Bendrija ir valstybės narės laikytųsi savo įsipareigojimų pagal Kioto protokolą dėl klimato kaitos.

(26) Nepaisant įvairių rinka grindžiamų mechanizmų galimybių, Europos Sąjungos strategija klimato kaitai sumažinti turėtų būti kuriama remiantis Bendrijos programos ir Bendrijos kitų tipų nacionalinių ir tarptautinių veiksmų pusiausvyra.

(27) Šioje direktyvoje atsižvelgiama į pagrindines teises ir laikomasi Europos Sąjungos Pagrindinių teisių chartijoje pripažintų principų.

(28) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]).

(29) Kadangi III priede pateiktų 1, 5 ir 7 kriterijų negalima keisti taikant komitologijos tvarką, pakeitimai, kurie bus daromi po 2012 m., turėtų būti priimami bendro sprendimo procedūra.

(30) Kadangi siūlomų veiksmų tikslo — Bendrijos sistemos įsteigimo — valstybės narės negalėtų veiksmingai pasiekti veikdamos pavieniui ir kadangi atsižvelgiant į siūlomų veiksmų mastą bei padarinius to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali imtis priemonių. Atsižvelgiant į minėtame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šioje direktyvoje numatomos tik tam tikslui pasiekti būtinos priemonės,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

▼M2

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

▼B

1 straipsnis

Direktyvos turinys

Ši direktyva nustato šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje (toliau — Bendrijos sistema), siekiant, kad būtų skatinamas taupus ir ekonomiškai efektyvus išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos mažinimas.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma I priede nurodytoms veikloms, kurias vykdant išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, ir II priede išvardytoms šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

2. Ši direktyva taikoma nepažeidžiant jokio Direktyvos 96/61/EB reikalavimo.

▼M2

3. Šios direktyvos taikymas Gibraltaro oro uostui neturi įtakos Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės atitinkamoms teisinėms pozicijoms ginče dėl suverenių teisių į teritoriją, kurioje yra oro uostas.

▼B

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

a) „leidimas“ — tai tonos anglies dioksido ekvivalento išmetimo per nustatytą laiką leidimas, kuris galioja tik siekiant, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų, ir kurį galima perleisti pagal šios direktyvos nuostatas;

▼M2

b) „emisijos“ — tai šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimai į atmosferą iš įrenginio šaltinių arba I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą vykdančio orlaivio išmetamos dujos, susijusios su ta veikla;

▼B

c) „šiltnamio efektą sukeliančios dujos“ — tai II priede išvardytos dujos;

d) „šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimas“ — tai pagal 5 ir 6 straipsnius išduotas leidimas;

e) „įrenginys“ — tai stacionarusis techninis įrenginys, kuriame vykdoma viena arba daugiau iš I priede išvardytų veiklų ir bet kokios su ja susijusios kitos veiklos, kurios techniniu požiūriu yra susijusios su toje vietoje vykdoma veikla ir kurios galėtų turėti įtakos emisijoms ir teršimui;

f) „operatorius“ — tai bet koks asmuo, kuris valdo ar kontroliuoja įrenginį arba, jeigu tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, kuriam dėl techninės įrenginio veiklos buvo suteikti sprendžiamieji ekonominiai įgaliojimai;

g) „asmuo“ — tai kiekvienas fizinis arba juridinis asmuo;

h) „naujas rinkos dalyvis“ — tai bet koks įrenginys, kuriuo vykdoma viena arba daugiau I priede nurodytų veiklų ir kuriam, iš anksto Komisijai pranešus apie nacionalinį paskirstymo planą, buvo išduotas šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimas arba tas leidimas buvo pratęstas atsižvelgiant į įrenginio pobūdžio ar veikimo pasikeitimą arba įrenginio išplėtimą;

i) „visuomenė“ — tai vienas arba daugiau asmenų ir, atsižvelgiant į nacionalinės teisės aktus ar praktiką, asociacijos, organizacijos ar asmenų grupės;

j) „anglies dioksido ekvivalento tona“ — tai metrinė anglies dioksido (CO_2) tona arba bet kokių kitų II priede išvardytų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis, kurio pasaulio klimato atšilimo potencialus dydis yra lygiavertis;

▼M1

k) „I priede išvardyta Šalis“ – tai į Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBKKK) I priedo sąrašą įrašyta Šalis, kuri yra ratifikavusi Kioto protokolą, kaip nurodyta Kioto protokolo 1 straipsnio 7 dalyje;

l) „projekto veikla“ – tai projekto veikla, kurią patvirtino viena arba daugiau I priede išvardytų Šalių vadovaujantis Kioto protokolo 6 arba 12 straipsniu ir pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtais sprendimais;

▼M1

m) „šiltnamio dujų (teršalų) emisijos mažinimo vienetas“ arba „TEMV“ – tai vienetas, išduotas vadovaujantis Kioto protokolo 6 straipsniu ir pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtais sprendimais;

n) „patvirtintas šiltnamio dujų (teršalų) emisijos mažinimo vienetas“ arba „PTEMV“ – tai vienetas, išduotas vadovaujantis Kioto protokolo 12 straipsniu ir pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtais sprendimais;

▼M2

o) „orlaivio naudotojas“ — tai asmuo, naudojantis orlaivį I priede nurodytai aviacijos veiklai vykdyti, arba orlaivio savininkas, jei to asmens tapatybė nežinoma ar jos nenurodo orlaivio savininkas;

p) „komercinės oro transporto priemonės naudotojas“ — tai naudotojas, už atlygį visuomenei teikiantis reguliaraus ar nereguliaraus oro susisiekimo paslaugas, skirtas vežti keleivius, krovinius ar paštą;

q) „administruojanti valstybė narė“ — tai valstybė narė, atsakinga už orlaivio naudotojo administravimą Bendrijos sistemoje pagal 18a straipsnio nuostatas;

r) „aviacijos emisijos“ — tai emisijos, išmetamos iš I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklai naudojamų orlaivių, kurie išskrenda iš valstybės narės teritorijoje esančio aerodromo ir atvyksta į tokį aerodromą iš trečiosios šalies;

s) „ankstesnio laikotarpio aviacijos emisijos“ — tai I priede nurodytai aviacijos veiklai naudojamų orlaivių metinio emisijų kiekio vidurkis 2004, 2005 ir 2006 kalendoriniais metais.

II SKYRIUS

AVIACIJA

3a straipsnis

Taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos leidimų, susijusių su I priede išvardytų rūšių aviacijos veikla, paskirstymui ir išdavimui.

3b straipsnis

Aviacijos veiklos rūšys

Iki 2009 m. rugpjūčio 2 d. Komisija pagal 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą parengia gaires dėl išsamaus I priede išvardytų aviacijos veiklos rūšių aiškinimo.

3c straipsnis

Bendras aviacijai skirtų leidimų skaičius

1. Nuo 2012 m. sausio 1 d. iki 2012 m. gruodžio 31 d. bendras orlaivių naudotojams paskirstytinų leidimų skaičius lygus 97 % ankstesnio laikotarpio aviacijos emisijų kiekio.

2. 11 straipsnio 2 dalyje nurodytu laikotarpiu, kuris prasideda 2013 m. sausio 1 d. ir jei atliekant 30 straipsnio 4 dalyje numatytą peržiūrą nepadaroma pakeitimų kiekvienu vėlesniu laikotarpiu, bendras orlaivių naudotojams paskirstytinų leidimų skaičius lygus 95 % ankstesnio laikotarpio aviacijos emisijų kiekio, padauginto iš laikotarpio metų skaičiaus.

Ši procentinė dalis gali būti peržiūrėta bendros šios direktyvos peržiūros metu.

▼M2

3. Komisija peržiūri bendrą orlaivių naudotojams paskirstytinų leidimų skaičių laikydamasi 30 straipsnio 4 dalies.

4. Iki 2009 m. rugpjūčio 2 d. Komisija, remdamasi geriausiais turimais duomenimis, priima sprendimą dėl ankstesnio laikotarpio aviacijos emisijų ir dėl faktine eismo informacija pagrįstos sąmatos. Šį sprendimą svarsto 23 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas.

3d straipsnis

Aviacijai skirtų leidimų paskirstymas aukcione

1. 3c straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu aukcione parduodama 15 % leidimų.

2. Nuo 2013 m. sausio 1 d. 15 % leidimų parduodama aukcione. Ši procentinė dalis gali būti padidinta atsižvelgiant į bendros šios direktyvos peržiūros rezultatus.

3. Priimamas reglamentas, kuriame pateikiamos išsamios nuostatos dėl valstybių narių aukcione parduotinų leidimų, kurių neprivaloma išduoti nemokamai pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis arba 3f straipsnio 8 dalį. Leidimų skaičius, kurį kiekviena valstybė narė turės parduoti aukcione kiekvienu laikotarpiu, yra proporcingas šiai valstybei narei tenkančiai bendrai visoms valstybėms narėms ataskaitiniais metais priskirtų aviacijos emisijų daliai, apie kurią pranešama pagal 14 straipsnio 3 dalį ir kuri patikrinama pagal 15 straipsnį. 3c straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu ataskaitiniais metais laikomi 2010 m., o kiekvienu 3c straipsnyje nurodytu vėlesniu laikotarpiu ataskaitiniais metais laikomi kalendoriniai metai, kurie pasibaigia likus 24 mėnesiams iki laikotarpio, kuriuo vyks aukcionas, pradžios.

Tas reglamentas, kuriuo siekiama iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, priimamas pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

4. Valstybės narės nustato, kaip bus naudojamos leidimų pardavimo aukcione gautos pajamos. Šios pajamos turėtų būti naudojamos klimato kaitos problemoms ES ir trečiosiose šalyse spręsti, *inter alia*, išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimui, prisitaikymui prie klimato kaitos poveikio ES ir trečiosiose šalyse, ypač besivystančiose šalyse, mokslinių tyrimų ir pokyčių finansavimui siekiant sušvelninti šį poveikį ir prisitaikyti, ypač aeronautikos ir oro transporto srityse, išmetamų dujų kiekio naudojant nedidelį teršalų kiekį išmetantį transportą sumažinimui ir Bendrijos sistemos administravimo išlaidų padengimui. Aukcione gautos įplaukos taip pat turėtų būti naudojamos įnašams į Pasaulinį energijos vartojimo efektyvumo ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių fondą padengti bei priemonėms, kurios padėtų užkirsti kelią miškų kirtimui, finansuoti.

Valstybės narės praneša Komisijai apie veiksmus, kurių imtasi pagal šią dalį.

5. Informacija, pateikta Komisijai pagal šią direktyvą, neatleidžia valstybių narių nuo įpareigojimo teikti informaciją, nustatyto Sutarties 88 straipsnio 3 dalyje.

3e straipsnis

Leidimų paskirstymas ir išdavimas orlaivių naudotojams

1. Kiekvienu 3c straipsnyje nurodytu laikotarpiu kiekvienas orlaivio naudotojas gali kreiptis dėl nemokamai skiriamų leidimų. Paraišką galima pateikti perduodant administruojančios valstybės narės kompetentingai institucijai patikrintus I priede nurodytų rūšių aviacijos veiklos, kurią vykdė tas orlaivio naudotojas, tonkilometrių duomenis už stebėsenos metus. Šiame straipsnyje stebėsenos metais laikomi kalendoriniai metai, kurie pasibaigia likus 24 mėnesiams iki laikotarpio, su kuriuo jie susiję pagal IV ir V priedus, pradžios arba 3c straipsnio 1 dalyje nuro-

▼M2

dyto laikotarpio atveju – 2010 m. Kiekviena paraiška pateikiama likus ne mažiau kaip 21 mėnesiui iki laikotarpio, su kuriuo ji yra susijusi, pradžios arba 3c straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio atveju – iki 2011 m. kovo 31 d.

2. Likus ne mažiau kaip aštuoniolikai mėnesių iki laikotarpio, su kuriuo yra susijusi paraiška, pradžios, arba 3c straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio atveju – iki 2011 m. birželio 30 d. – valstybės narės paraiškas, gautas pagal 1 dalį, pateikia Komisijai.

3. Likus ne mažiau kaip penkiolikai mėnesių iki kiekvieno 3c straipsnio 2 dalyje nurodyto laikotarpio pradžios arba 3c straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio atveju – iki 2011 m. rugsėjo 30 d. – Komisija apskaičiuoja ir priima sprendimą, nurodantį:

a) bendrą leidimų skaičių, kuris turi būti paskirstytas tam laikotarpiui pagal 3c straipsnį;

b) leidimų, kurie turi būti parduoti aukcione tuo laikotarpiu pagal 3d straipsnį, skaičių;

c) leidimų, numatytų specialiame orlaivių naudotojams skirtame rezerve, skaičių tuo laikotarpiu pagal 3f straipsnio 1 dalį;

d) leidimų, kurie turi būti paskirstyti nemokamai tuo laikotarpiu, skaičių, iš a punkte nurodyto patvirtinto bendro leidimų skaičiaus atėmus b ir c punktuose nurodytų leidimų skaičių; ir

e) atskaitos dydį, kuriuo turi būti remiamasi nemokamai paskirstant leidimus orlaivių naudotojams, kurių paraiškos buvo pateiktos Komisijai pagal 2 dalį.

Atskaitos dydis, nurodytas e punkte, kuris išreiškiamas leidimais tonkilometriams, apskaičiuojamas d punkte nurodytą leidimų skaičių dalijant iš tonkilometrių duomenų, nurodytų Komisijai pagal 2 dalį pateiktose paraiškose, sumos.

4. Per tris mėnesius nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos pagal 3 dalį dienos kiekviena administruojanti valstybė narė apskaičiuoja ir paskelbia:

a) bendrą kiekvienam orlaivio naudotojui, kuris pateikė paraišką Komisijai pagal 2 dalį, paraiškos laikotarpiui skirtų leidimų skaičių, apskaičiuotą paraiškoje nurodytus tonkilometrių duomenis dauginant iš atskaitos dydžio, nurodyto 3 dalies e punkte; ir

b) kiekvienam orlaivio naudotojui kiekvieniems metams skirtų leidimų skaičių, kuris nustatomas bendrą pagal a punktą apskaičiuotą visam laikotarpiui tam naudotojui skirtų leidimų skaičių dalijant iš laikotarpio, kuriuo tas orlaivio naudotojas vykdo I priede nurodytą aviacijos veiklą, metų skaičiaus.

5. Iki 2012 m. vasario 28 d., o vėliau kasmet iki vasario 28 d. administruojančios valstybės narės kompetentinga institucija kiekvienam orlaivio naudotojui išduoda tam orlaivio naudotojui tiems metams pagal šį straipsnį arba 3f straipsnį skirtų leidimų skaičių.

3f straipsnis

Specialus tam tikriems orlaivių naudotojams skirtas rezervas

1. Kiekvienu 3c straipsnio 2 dalyje nurodytu laikotarpiu 3 % paskirstytino bendro leidimų skaičiaus atidedama į specialų rezervą, skirtą orlaivių naudotojams:

a) kurie pradeda vykdyti I priede nurodytą aviacijos veiklą praėjus tiems stebėsenos metams, už kuriuos buvo pateikti tonkilometrių duomenys pagal 3e straipsnio 1 dalį už 3c straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį; arba

b) kurių tonkilometrių duomenys vidutiniškai kasmet padidėja daugiau nei 18 %, lyginant stebėsenos metus, už kuriuos pagal 3e straipsnio

▼M2

1 dalį buvo pateikti tonkilometrių duomenys už 3c straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį, ir antruosius to laikotarpio kalendorinius metus;

ir kurių veikla pagal a punktą arba papildoma veikla pagal b punktą, nėra veikla, kuria visiškai ar iš dalies tęsiama kito orlaivio naudotojo anksčiau vykdyta aviacijos veikla.

2. Reikalavimus pagal 1 dalį atitinkantis orlaivio naudotojas gali kreiptis dėl nemokamai iš specialiojo rezervo skiriamų leidimų pateikdamas paraišką jį administruojančios valstybės narės kompetentingai institucijai. Paraiška pateikiama 3c straipsnio 2 dalyje nurodyto laikotarpio, su kuriuo ji yra susijusi, trečiaisiais metais iki birželio 30 d.

Pagal 1 dalies b punktą orlaivių naudotojui išduodama ne daugiau, kaip 1 000 000 leidimų.

3. Paraiškoje pagal 2 dalį:

a) pateikiami patikrinti I priede nurodytų rūšių aviacijos veiklos, kurią orlaivio naudotojas vykdė 3c straipsnio 2 dalyje nurodyto laikotarpio, su kuriuo yra susijusi paraiška, antraisiais kalendoriniais metais, tonkilometrių duomenys pagal IV ir V priedus;

b) pateikiami įrodymai, kad yra įvykdyti reikalavimų pagal 1 dalį kriterijai; ir

c) orlaivių naudotojų, kuriems taikomas 1 dalies b punktas, atveju nurodoma:

   i) tonkilometrių už skrydžius, kuriuos tas orlaivio naudotojas vykdė tais stebėsenos metais, kai pagal 3e straipsnio 1 dalį buvo pateikti tonkilometrių duomenys už 3c straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį, ir to laikotarpio antraisiais kalendoriniais metais santykio procentinio dydžio padidėjimas;

   ii) tonkilometrių už skrydžius, kuriuos tas orlaivio naudotojas vykdė tais stebėsenos metais, kai pagal 3e straipsnio 1 dalį buvo pateikti tonkilometrių duomenys už 3c straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį, ir to laikotarpio antraisiais kalendoriniais metais santykio grynasis padidėjimas; ir

   iii) tonkilometrių už skrydžius, kuriuos tas orlaivio naudotojas vykdė tais stebėsenos metais, kai pagal 3e straipsnio 1 dalį buvo pateikti tonkilometrių duomenys už 3c straipsnio 2 dalyje nurodytą laikotarpį, ir to laikotarpio antraisiais kalendoriniais metais santykio grynasis padidėjimas, viršijantis 1 dalies b punkte nurodytą procentinį dydį.

4. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo paraiškos pateikimo pagal 2 dalį termino, valstybės narės pateikia Komisijai pagal tą dalį gautas paraiškas.

5. Ne vėliau kaip per dvylika mėnesių nuo paraiškos pateikimo pagal 2 dalį termino, Komisija priima sprendimą dėl atskaitos dydžio, kuriuo turi būti remiamasi nemokamai paskirstant leidimus orlaivių naudotojams, kurių paraiškos buvo pateiktos Komisijai pagal 4 dalį.

Laikantis 6 dalies nuostatų, atskaitos dydis apskaičiuojamas specialiajame rezerve esančių leidimų skaičių dalijant iš toliau nurodytų duomenų sumos:

a) tonkilometrių duomenų, įtrauktų į Komisijai pateiktas paraiškas pagal 3 dalies a punktą ir 4 dalį – orlaivio naudotojų, kuriems taikomas 1 dalies a punktas, atveju; ir

b) tonkilometrių grynojo padidėjimo, viršijančio 1 dalies b punkte nurodytą procentinį dydį, įtraukto į Komisijai pateiktas paraiškas pagal 3 dalies c punkto iii papunktį ir 4 dalį – orlaivio naudotojų, kuriems taikomas 1 dalies b punktas, atveju.

▼M2

6. Taikant 5 dalį nurodytą atskaitos dydį, metams skirtų leidimų skaičius, išreikštas tonkilometriais, neturi būti didesnis už orlaivių naudotojams pagal 3e straipsnio 4 dalį metams skirtų leidimų skaičių, išreikštą tonkilometriais.

7. Per tris mėnesius nuo Komisijos sprendimo priėmimo pagal 5 dalį dienos kiekviena administruojanti valstybė narė apskaičiuoja ir paskelbia:

a) leidimų, skirtų iš specialiojo rezervo kiekvienam orlaivio naudotojui, kurio paraiška pateikta Komisijai pagal 4 dalies nuostatas, skaičių. Šis skirtų leidimų skaičius apskaičiuojamas atskaitos dydį, nurodytą 5 dalyje, dauginant iš:

   i) tonkilometrių duomenų, įtrauktų į Komisijai pateiktas paraiškas pagal 3 dalies a punktą ir 4 dalį – orlaivio naudotojo, kuriam taikomas 1 dalies a punktas, atveju;

   ii) tonkilometrių grynojo padidėjimo, viršijančio 1 dalies b punkte nurodytą procentinį dydį, įtraukto į Komisijai pateiktą paraišką pagal 3 dalies c punkto iii papunktį ir 4 dalį – orlaivio naudotojo, kuriam taikomas 1 dalies b punktas, atveju; ir

b) kiekvienam orlaivio naudotojui kiekvieniems metams skirtų leidimų skaičių, kuris nustatomas pagal a punktą skirtų leidimų skaičių dalijant iš pilnų kalendorinių metų, likusių 3c straipsnio 2 dalyje nurodytame laikotarpyje, su kuriuos susijęs tas leidimų paskirstymas.

8. Valstybės narės aukcione parduoda iš specialiojo rezervo nepaskirtus leidimus.

9. Komisija gali nustatyti išsamias taisykles dėl specialiojo rezervo veikimo pagal šį straipsnį, įskaitant atitikimo reikalavimų kriterijams pagal 1 dalį įvertinimą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3g straipsnis

Stebėsenos ir ataskaitų teikimo planai

Administruojanti valstybė narė užtikrina, kad kiekvienas orlaivio naudotojas pateiktų tos valstybės narės kompetentingai institucijai stebėsenos planą, kuriame būtų nustatytos priemonės, skirtos stebėti emisijų kiekius bei tonkilometrių duomenis ir teikti ataskaitas apie juos paraiškos pagal 3e straipsnį tikslais, ir užtikrina, kad tokius planus patvirtintų kompetentingos institucijos laikydamosi pagal 14 straipsnį priimtų gairių.

III SKYRIUS

STACIONARŪS ĮRENGINIAI

3h straipsnis

Taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos šiltnamio efektą sukeliančių dujų leidimams ir leidimų, susijusių su I priede išvardytų rūšių veikla, išskyrus aviacijos veiklą, paskirstymui ir išdavimui.

▼B

4 straipsnis

Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimai

Valstybės narės užtikrina, kad nuo 2005 m. sausio 1 d. jokiu įrenginiu nebūtų vykdoma I priede išvardyta veikla, kurią vykdant išmetamos su

▼B

ja susijusios šiltnamio efektą sukeliančios dujos, jeigu įrenginio operatorius neturi kompetentingos institucijos pagal 5 ir 6 straipsnį išduoto leidimo arba jeigu įrenginiui pagal 27 straipsnį laikinai netaikomi Bendrijos sistemos reikalavimai.

5 straipsnis

Paraiškos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimui išduoti

Prie kompetentingai institucijai įteikiamos paraiškos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimui išduoti pridedamas aprašymas:

a) įrenginio ir juo vykdomos veiklos, įskaitant naudojamą technologiją;

b) žaliavų ir pagalbinių medžiagų, kurias naudojant galima I priede išvardytų dujų emisija;

c) įrenginio šaltinių, iš kurių išmetamos I priede išvardytos dujos; ir

d) priemonių, numatytų stebėti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ir pranešti apie jas atsižvelgiant į rekomendacijas, kurios priimtos pagal 14 straipsnį.

Prie paraiškos taip pat pridedama šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytos išsamios informacijos ne techninė santrauka.

6 straipsnis

Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimo sąlygos ir jo turinys

1. Kompetentinga institucija išduoda šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą, kuriuo suteikiamas įgaliojimas iš viso įrenginio arba jo dalies išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas, jeigu ji yra įsitikinusi, kad operatorius sugebės stebėti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas ir pranešti apie jas.

Leidimą išmesti šiltnamio efektą sukeliančias dujas galima taikyti vienam arba keliems toje pačioje vietoje to paties operatoriaus eksploatuojamiems įrenginiams.

2. Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimuose pateikiama:

a) operatoriaus pavadinimas ir adresas;

b) veiklų ir įrenginio emisijų aprašymas;

c) stebėjimo reikalavimai, nurodant stebėjimo metodiką ir dažnumą;

d) ataskaitų pateikimo reikalavimai; ir

▼M2

e) įsipareigojimas atsisakyti leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, prilygstančių bendram įrenginio emisijų kiekiui kiekvienais kalendoriniais metais, patikrintam pagal 15 straipsnį, per keturis mėnesius nuo tų metų pabaigos.

▼B

7 straipsnis

Su įrenginiais susiję pasikeitimai

Operatorius kompetentingą instituciją informuoja apie visus numatomus įrenginio pobūdžio ar veikimo pakeitimus arba jo išplėtimą, dėl kurių gali tekti atnaujinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą. Tam tikrais atvejais kompetentinga institucija atnaujina leidimą. Jeigu keičiasi įrenginio operatoriaus tapatybė, kompetentinga institucija atnaujina leidimą, kuriame įrašo naujo operatoriaus pavadinimą ir adresą.

▼B

8 straipsnis

Derinimas su Direktyva 96/61/EB

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, siekdamos, jeigu įrenginiais vykdomos Direktyvos 96/61/EB I priede nurodytos veiklos, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimo išdavimo sąlygos ir tvarka būtų derinamos su toje direktyvoje numatytosiomis taikyti išduodant leidimą. Šios direktyvos 5, 6 ir 7 straipsnių reikalavimus galima sujungti su Direktyva 96/61/EB numatyta tvarka.

9 straipsnis

Nacionalinis paskirstymo planas

1. Kiekvienam 11 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytam laikotarpiui visos valstybės narės parengia nacionalinį planą ir nurodo bendrą leidimų skaičių, kurį jos ketina skirti tam laikotarpiui, ir kaip tą skaičių jos ketina skirti. Planas grindžiamas objektyviais ir skaidriais kriterijais, įskaitant išvardytuosius III priede, ir deramai atsižvelgiant į visuomenės pastabas. Komisija, nepažeisdama sutarties nuostatų, ne vėliau nei 2003 m. gruodžio 31 d. parengia III priede išvardytų kriterijų įgyvendinimo rekomendacijas.

11 straipsnio 1 dalyje nurodyto laikotarpio planas paskelbiamas ir pateikiamas Komisijai bei kitoms valstybėms narėms ne vėliau nei 2004 m. kovo 31 d. Vėlesnių laikotarpių planas paskelbiamas ir pateikiamas Komisijai bei kitoms valstybėms bent 18 mėnesių iki atitinkamo laikotarpio pradžios.

2. Nacionaliniai paskirstymo planai svarstomi 23 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete.

3. Komisija per tris mėnesius nuo valstybės narės nacionalinio paskirstymo plano pateikimo pagal šio straipsnio 1 dalį gali atmesti planą arba bet kokį jo aspektą remdamasi tuo, kad jis neatitinka III priede išvardytų kriterijų arba 10 straipsnio nuostatų. Valstybė narė, pagal 11 straipsnio 1 arba 2 dalį, sprendimą priima tik tada, jeigu pasiūlytiems pakeitimams pritaria Komisija. Komisija nurodo kiekvieno sprendimo atmesti planą priežastis.

10 straipsnis

Paskirstymo metodas

Trijų metų laikotarpiui, prasidedančiam 2005 m. sausio 1 d., valstybės narės bent 95 % leidimų skiria nemokamai. Penkerių metų laikotarpiui, prasidedančiam 2008 m. sausio 1 d., valstybės narės bent 90 % leidimų skiria nemokamai.

11 straipsnis

Leidimų skyrimas ir išdavimas

1. Trijų metų laikotarpiui, prasidedančiam 2005 m. sausio 1 d., kiekviena valstybė narė nusprendžia, kokį bendrą leidimų skaičių ji skirs tam laikotarpiui ir kiek leidimų ji skirs kiekvieno įrenginio operatoriui. Šis sprendimas priimamas bent prieš tris mėnesius iki laikotarpio pradžios ir grindžiamas pagal 9 bei 10 straipsnius parengtu jos nacionaliniu paskirstymo planu, ir deramai atsižvelgiant į visuomenės pastabas.

2. Penkerių metų laikotarpiui, prasidedančiam 2008 m. sausio 1 d., ir kiekvienam vėlesniam penkerių metų laikotarpiui, kiekviena valstybė narė nusprendžia dėl bendro leidimų skaičiaus, kurį ji skirs tam laikotarpiui, ir pradeda tų leidimų skyrimo kiekvieno įrenginio operatoriui procesą. Šis sprendimas priimamas bent prieš dvylika mėnesių iki atitinkamo laikotarpio pradžios ir grindžiamas pagal 9 bei 10 straipsnius

▼B

parengtu valstybės narės nacionaliniu paskirstymo planu ir deramai atsižvelgiant į visuomenės pastabas.

3. Pagal šio straipsnio 1 arba 2 antrą dalį priimti sprendimai atitinka Sutarties reikalavimus, ypač jos 87 ir 88 straipsnius. Priimdamos sprendimą skirti leidimą, valstybės narės atsižvelgia į būtinybę numatyti naujiems rinkos dalyviams galimybę gauti leidimus.

4. Kompetentinga institucija bendro leidimų skaičiaus dalį, skirtą šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, kiekvienais metais išduoda iki vasario 28 d.

▼M2

IV SKYRIUS

AVIACIJAI IR STACIONARIEMS ĮRENGINIAMS TAIKOMOS NUOSTATOS

▼M1

11a straipsnis

Projektų veiklos PTEMV ir TEMV naudojimas Bendrijos sistemoje

1. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį, kiekvienu 11 straipsnio 2 dalyje nurodytu laikotarpiu valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams naudoti Bendrijos sistemoje projektų veiklos PTEMV ir TEMV, neviršijant kiekvienam įrenginiui paskirtos procentinės apyvartinių taršos leidimų dalies, kurią kiekviena valstybė narė nurodo savo nacionaliniame paskirstymo plane tam laikotarpiui. Tai vyksta valstybei narei išduodant ir tuoj pat atsiimant vieną apyvartinį taršos leidimą už vieną PTEMV arba TEMV, kurį tas veiklos vykdytojas turi jo valstybės narės nacionaliniame registre.

▼M2

1a. 3c straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu orlaivių naudotojai gali naudoti PTEMV ir TEMV, neviršydami 15 % leidimų, kurių jie turi atsisakyti pagal 12 straipsnio 2a dalį, skaičiaus.

Vėlesniais laikotarpiais PTEMV ir TEMV procentinė dalis, kuri gali būti naudojama aviacijos srityje, peržiūrima šios direktyvos bendros peržiūros metu ir atsižvelgiant į tarptautinio klimato kaitos režimo raidą.

Komisija paskelbia šią procentinę dalį likus ne mažiau kaip šešiems mėnesiams iki kiekvieno 3c straipsnyje nurodyto laikotarpio pradžios.

▼M1

2. Atsižvelgiant į 3 dalį, 11 straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu valstybės narės gali leisti veiklos vykdytojams naudoti Bendrijos sistemoje projektų veiklos PTEMV. Tai vyksta valstybei narei išduodant ir tuoj pat atsiimant vieną apyvartinį taršos leidimą už vieną PTEMV. Valstybės narės panaikina PTEMV, kuriuos veiklos vykdytojas panaudojo 11 straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu.

3. Visi PTEMV ir TEMV, kurie yra išduodami ir gali būti naudojami pagal JTBKKK ir Kioto protokolą bei vėlesnius pagal juos priimtus sprendimus, gali būti naudojami Bendrijos sistemoje:

a) išskyrus tai, kad veiklos vykdytojai turi nenaudoti Bendrijos sistemoje iš branduolinių objektų veiklos gautų PTEMV ir TEMV 11 straipsnio 1 dalyje nurodytu laikotarpiu ir 11 straipsnio 2 dalyje nurodytu pirmuoju penkerių metų laikotarpiu, pripažįstant, kad pagal JTBKKK ir Kioto protokolą bei vėlesnius pagal juos priimtus sprendimus valstybės narės, siekdamos įvykdyti Kioto protokolo 3 straipsnio 1 dalį ir Sprendimu 2002/358/EB prisiimtus įsipareigojimus, turi nenaudoti iš minėtos veiklos gautų PTEMV ir TEMV,

   ir

b) išskyrus PTEMV ir TEMV, gautus iš žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės veiklos.

▼M1

11b straipsnis

Projektų veikla

1. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad projekto veiklos, kurios imamasi Stojimo sutartį su Sąjunga pasirašiusiose šalyse, baziniai lygiai, kaip apibrėžta vėlesniuose pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtuose sprendimuose, visiškai atitiktų *acquis communautaire*, įskaitant laikinas leidžiančias nukrypti nuostatas, išdėstytas toje Stojimo sutartyje.

2. Išskyrus 3 ir 4 dalyse numatytus atvejus, valstybės narės, kuriose vykdoma projekto veikla, užtikrina, kad TEMV ar PTEMV nebūtų išduodami už šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos ►M2 vykdant veiklos rūšis, kurioms ◄ taikoma ši direktyva, sumažinimą ar apribojimą.

3. Iki 2012 m. gruodžio 31 d. už BĮ ir ŠPM projekto veiklą, kuria tiesiogiai mažinama ar ribojama emisija iš įrenginio, kuriam taikoma ši direktyva, TEMV ir PTEMV gali būti išduodami tik tuo atveju, jei to įrenginio veiklos vykdytojas panaikina tokį pat apyvartinių taršos leidimų skaičių.

4. Iki 2012 m. gruodžio 31 d. už BĮ ir ŠPM projekto veiklą, kuria netiesiogiai mažinama ar ribojama emisija iš įrenginio, kuriam taikoma ši direktyva, TEMV ir PTEMV gali būti išduodami tik tuo atveju, jei iš valstybės narės, kuri yra TEMV ar PTEMV kilmės šalis, nacionalinio registro yra panaikinamas toks pat apyvartinių taršos leidimų skaičius.

5. Valstybė narė, kuri leidžia privatiems ar valstybės subjektams dalyvauti projektų veikloje, išlieka atsakinga už pagal JTBKKK ir Kioto protokolą prisiimtų įsipareigojimų vykdymą ir užtikrina, kad toks dalyvavimas atitiktų pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtas atitinkamas gaires, sąlygas ir procedūras.

6. Valstybės narės, tvirtindamos elektros gamybos naudojant hidroenergiją projektų veiklą, kai gamybos pajėgumai viršija 20 MW, užtikrina, kad vykdant tokią projektų veiklą bus laikomasi atitinkamų tarptautinių kriterijų ir gairių, įskaitant nurodytąsias Pasaulinės užtvankų komisijos 2000 m. lapkričio mėn. ataskaitoje „Užtvankos ir plėtra – Nauja sprendimų priėmimo sistema“.

▼M3

7. Komisija 3 ir 4 dalių įgyvendinimo nuostatas dėl dvigubo skaičiavimo išvengimo priima laikydamasi 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros. Komisija priima nuostatas dėl šio straipsnio 5 dalies įgyvendinimo, kai priimančioji šalis atitinka visus bendro įgyvendinimo projektų veiklos tinkamumo reikalavimus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

12 straipsnis

Leidimų perleidimas, atsisakymas ir panaikinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad leidimus būtų galima perleisti:

a) Bendrijoje iš vienų asmenų — kitiems;

b) tarp Bendrijos asmenų ir trečiųjų šalių asmenų, jeigu tie leidimai yra pripažinti 25 straipsnyje nurodyta tvarka, taikant tik tuos apribojimus, kurie išvardyti šioje direktyvoje arba kurie priimti pagal ją.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kitos valstybės narės kompetentingos institucijos išduoti leidimai būtų pripažįstami, jeigu reikėtų nustatyti ►M2 ar orlaivio naudotojas vykdo įsipareigojimus pagal 2a dalį arba ◄, ar operatorius vykdo šio straipsnio 3 dalyje nustatytus įsipareigojimus.

▼M2

2a. Administruojančios valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas orlaivio naudotojas iki kiekvienų metų balandžio 30 d. atsisakytų leidimų, kurių skaičius atitinka bendrą ankstesnių kalendorinių metų emisijų vykdant I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, kurią vykdant jis buvo orlaivio naudotojas, kiekį, patikrintą pagal 15 straipsnio nuostatas. Valstybės narės užtikrina, kad leidimai, kurių atsisakoma pagal šios dalies nuostatas vėliau būtų panaikinti.

3. Valstybės narės užtikrina, kad iki kiekvienų metų balandžio 30 d. kiekvieno įrenginio operatorius atsisakytų tokio leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, skaičiaus, kuris atitiktų bendrą per ankstesnius kalendorinius metus iš to įrenginio išmestų šiltnamio efektą skatinančių dujų kiekį, patikrintą pagal 15 straipsnio nuostatas, ir kad tie leidimai vėliau būtų panaikinti.

▼B

4. Valstybės narės imasi būtinų veiksmų, kad būtų užtikrinta, jog leidimai būtų panaikinti bet kada, jeigu to prašo jų turėtojas.

13 straipsnis

Leidimų galiojimas

1. Leidimai šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijoms galioja 11 straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytam laikotarpiui, kuriam jie buvo išduoti.

2. Po keturių mėnesių nuo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyto pirmojo penkerių metų laikotarpio pradžios nebegaliojančias ir tas išlygas, kurių nebuvo atsisakyta ir kurios nebuvo panaikintos pagal 12 straipsnio 3 dalį, panaikina kompetentinga institucija.

Valstybės narės asmenims leidimus gali išduoti einamajam laikotarpiui, kad jais būtų pakeisti visi asmenų turimi leidimai, kurie buvo panaikinti pagal pirmą pastraipą.

3. Po keturių mėnesių nuo 11 straipsnio 2 dalyje nurodyto kiekvieno vėlesnio penkerių metų laikotarpio pradžios nebegaliojančias ir tas išlygas, kurių nebuvo atsisakyta ir kurios nebuvo panaikintos pagal ►M2 12 straipsnio 2a arba 3 dalį ◄, panaikina kompetentinga institucija.

Valstybės narės leidimus asmenims išduoda einamajam laikotarpiui, kad jais būtų keičiami visi jų turimi leidimai, kurie buvo panaikinti pagal pirmą pastraipą.

14 straipsnis

Šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų stebėjimo ir jų pranešimo rekomendacijos

1. ►M3 Komisija priima vykdant I priede išvardytas veiklas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, patikslintų pagal tas veiklas emisijų stebėjimo ir pranešimo rekomendacijas. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. ◄ Rekomendacijos grindžiamos IV priede nustatytais stebėjimo ir pranešimo principais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos būtų stebimos pagal rekomendacijas.

▼M2

3. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas operatorius ar orlaivio naudotojas kompetentingai institucijai rekomendacijose nustatyta tvarka praneštų per kiekvienus kalendorinius metus iš įrenginio arba, nuo 2010 m. sausio 1 d., iš jo naudojamo orlaivio, išmestą šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją pasibaigus tiems metams.

▼M2

15 straipsnis

Tikrinimas

Valstybės narės užtikrina, kad operatorių ir orlaivių naudotojų pagal 14 straipsnio 3 dalį pateikiamos ataskaitos būtų tikrinamos taikant V priede nustatytus kriterijus ir visas Komisijos pagal šį straipsnį priimtas išsamias nuostatas, ir kad kompetentingai institucijai apie tai būtų pranešta.

Valstybės narės užtikrina, kad operatorius ar orlaivio naudotojas, kurių ataskaita dėl per praėjusius metus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų iki kiekvienų metų kovo 31 d. nebuvo patikrinta ir pripažinta atitinkančia reikalavimus pagal V priede išvardytus kriterijus ir visas Komisijos pagal šį straipsnį priimtas išsamias nuostatas, negalėtų perleisti kitų leidimų tol, kol to operatoriaus ar orlaivio naudotojo ataskaita nebus pripažinta atitinkančia nustatytus reikalavimus.

Komisija gali priimti išsamias nuostatas dėl orlaivių naudotojų pagal 14 straipsnio 3 dalį pateiktų ataskaitų ir pagal 3e ir 3f straipsnius pateiktų paraiškų tikrinimo, taip pat dėl tikrintojų naudojamų tikrinimo procedūrų, pagal 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą.

▼B

16 straipsnis

Nuobaudos

1. Valstybės narės nustato nuobaudų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus taisykles ir imasi visų priemonių užtikrinti, kad tos taisyklės būtų taikomos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ►M2 ———————— ◄ apie šias nuostatas praneša Komisijai ir nedelsdamos praneša jai apie visus vėlesnius tų nuostatų pakeitimus.

▼M2

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų paskelbti operatorių ir orlaivių naudotojų, kurie pažeidė reikalavimus pagal šią direktyvą atsisakyti pakankamo skaičiaus leidimų, pavadinimai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas operatorius ar orlaivio naudotojas, kuris iki kiekvienų metų balandžio 30 d. neatsisako pakankamo skaičiaus leidimų, kurie atitiktų jo per ankstesnius metus šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, būtų laikomas turinčiu mokėti baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją. Nustatoma, kad bauda už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją – 100 EUR už kiekvieną anglies dioksido ekvivalentą, už kurį operatorius ar orlaivio naudotojas neatsisakė leidimų. Sumokėjęs baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, operatorius ar orlaivio naudotojas neatleidžiamas nuo įsipareigojimo atsisakyti leidimų skaičiaus, atitinkančio tą perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, kuri susidarytų, jeigu būtų atsisakoma kitų kalendorinių metų leidimų.

▼B

4. Per trijų metų laikotarpį, prasidedantį 2005 m. sausio 1 d., valstybės narės už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją taiko mažesnę 40 eurų baudą už kiekvieną anglies dioksido ekvivalento toną, išmestą iš to įrenginio, dėl kurio operatorius neatsisakė leidimų. Sumokėjęs baudą už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, operatorius neatleidžiamas nuo įsipareigojimo atsisakyti leidimų skaičiaus, atitinkančio tą perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, kuri susidarytų, jeigu būtų atsisakoma kitų kalendorinių metų leidimų.

▼M2

5. Jei orlaivio naudotojas nevykdo šios direktyvos reikalavimų ir jei kitomis vykdymo užtikrinimo priemonėmis nepavyksta užtikrinti, kad jų būtų laikomasi, jį administruojanti valstybė narė gali prašyti Komisijos priimti sprendimą dėl draudimo vykdyti veiklą nustatymo atitinkamam orlaivio naudotojui.

▼M2

6. Pagal 5 dalį pateikiamame administruojančios valstybės narės prašyme nurodomi:

a) įrodymai, kad orlaivio naudotojas neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

b) išsami informacija apie tos valstybės narės taikytus veiksmus, kad būtų vykdoma direktyva;

c) draudimo vykdyti veiklą Bendrijos lygiu nustatymo pagrindimas; ir

d) rekomendacija dėl draudimo vykdyti veiklą Bendrijos lygiu taikymo srities ir reikalavimai, kurie turėtų būti taikomi.

7. Prašymus, pavyzdžiui, nurodytus 5 dalyje, pateikus Komisijai, ji informuoja kitas valstybes nares per jų atstovus 23 straipsnio 1 dalyje nurodytame komitete, laikantis komiteto darbo tvarkos taisyklių.

8. Prieš priimant sprendimą pagal 5 dalyje nurodytą prašymą, kai tikslinga ir įmanoma, konsultuojamasi su institucijomis, atsakingomis už teisės aktais nustatytą atitinkamo orlaivio naudotojo priežiūrą. Kai įmanoma, konsultacijas kartu vykdo Komisija ir valstybės narės.

9. Kai Komisija svarsto, ar priimti sprendimą pagal 5 dalyje nurodytą prašymą, ji pateikia atitinkamam orlaivio naudotojui esminius faktus ir motyvus, kuriais grindžiamas toks sprendimas. Atitinkamam orlaivio naudotojui suteikiama galimybė per 10 dienų nuo informacijos pateikimo raštu pateikti pastabas Komisijai.

10. Remiantis valstybės narės prašymu, Komisija pagal 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą gali priimti sprendimą atitinkamam orlaivio naudotojui nustatyti draudimą vykdyti veiklą.

11. Kiekviena valstybė narė savo teritorijoje vykdo visus sprendimus, priimtus pagal 10 dalį. Ji informuoja Komisiją apie visas priemones, kurių buvo imtasi siekiant įgyvendinti tokius sprendimus.

12. Prireikus nustatomos išsamios taisyklės dėl šiame straipsnyje nurodytos tvarkos. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas ją papildant, tvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼M1

17 straipsnis

Prieiga prie informacijos

„Su apyvartinių taršos leidimų skyrimu susiję sprendimai, informacija apie projektų veiklą, kurioje valstybė narė dalyvauja arba leidžia dalyvauti privatiems ar valstybės subjektams, ir pagal šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos leidimą privalomos emisijos ataskaitos, kurias turi kompetentinga institucija, turi būti prieinamos visuomenei pagal Direktyvą 2003/4/EB.

▼B

18 straipsnis

Kompetentinga institucija

Valstybės narės imasi atitinkamų administracinių priemonių, įskaitant atitinkamos kompetentingos institucijos arba institucijų paskyrimą, kad būtų įgyvendinamos šios direktyvos taisyklės. Jeigu paskiriama daugiau nei viena kompetentinga institucija, pagal šią direktyvą tų institucijų atliekamas darbas turi būti derinamas.

▼M1

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad būtų koordinuojama veikla, kurią vykdo jų paskirtasis koordinavimo centras projekto veiklai tvirtinti pagal Kioto protokolo 6 straipsnio 1 dalies a punktą ir jų paskirta nacionalinė valdžios institucija Kioto protokolo 12 straipsniui įgyven-

▼M1

dinti, kurie yra atitinkamai paskirti vadovaujantis pagal JTBKKK arba Kioto protokolą vėliau priimtais sprendimais.

▼M2

18a straipsnis

Administruojanti valstybė narė

1. Administruojanti valstybė narė orlaivio naudotojo atžvilgiu yra ši:

a) jei orlaivio naudotojas turi galiojančią licenciją oro susisiekimui vykdyti, išduotą valstybės narės pagal 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2407/92 dėl oro vežėjų licencijavimo ([1]) nuostatas, – valstybė narė, tam orlaivio naudotojui išdavusi licenciją oro susisiekimui vykdyti; ir

b) visais kitais atvejais – valstybė narė, kuriai teko didžiausia apskaičiuotų aviacijos emisijų, išmestų tam orlaivio naudotojui vykdant skrydžius baziniais metais, dalis.

2. Jei pirmaisiais dvejais kurio nors 3c straipsnyje nurodyto laikotarpio metais jokios aviacijos emisijos, išmestos orlaivio naudotojui, kuriam taikomas šio straipsnio 1 dalies b punktas, vykdant skrydžius, nėra priskiriamos jį administruojančiai valstybei narei, orlaivio naudotojas kitam laikotarpiui perduodamas kitai administruojančiai valstybei narei. Naujoji administruojanti valstybė narė yra valstybė narė, kuriai teko didžiausia apskaičiuotų aviacijos emisijų, išmestų tam orlaivio naudotojui vykdant skrydžius ankstesnio laikotarpio pirmaisiais dvejais metais, dalis.

3. Remdamasi geriausia turima informacija, Komisija:

a) iki 2009 m. vasario 1 d. paskelbia orlaivių naudotojų, kurie 2006 m. sausio 1 d. arba vėliau vykdė I priede nurodytą aviacijos veiklą, sąrašą, nurodydama kiekvieno orlaivio naudotojo administruojančią valstybę narę pagal 1 dalį; ir

b) iki kiekvienų paskesnių metų vasario 1 d. atnaujina sąrašą, įtraukdama į jį orlaivių naudotojus, kurie vėliau vykdė I priede nurodytą aviacijos veiklą.

4. Komisija gali pagal 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą parengti gaires, kuriomis vadovaudamosi valstybės narės pagal šią direktyvą administruotų orlaivių naudotojus.

5. 1 dalyje „baziniai metai“ veiklą Bendrijoje po 2006 m. sausio 1 d. pradėjusio orlaivio naudotojo atžvilgiu – tai pirmieji kalendoriniai veiklos metai, visais kitais atvejais – 2006 m. sausio 1 d. prasidėję kalendoriniai metai.

18b straipsnis

Eurokontrolės teikiama pagalba

Siekdama įgyvendinti įsipareigojimus pagal 3c straipsnio 4 dalį ir 18a straipsnį, Komisija gali kreiptis pagalbos į Eurokontrolę arba kitą atitinkamą organizaciją ir, siekdama šio tikslo, gali sudaryti su tomis organizacijomis tinkamus susitarimus.

▼B

19 straipsnis

Registrai

1. Valstybės narės numato registro įsteigimą ir jo išlaikymą, siekdamos užtikrinti, kad būtų tiksliai apskaitomi išduoti, turimi, perleisti ir panaikinti leidimai. Valstybės narės savo registrus gali tvarkyti kaip suvestines sistemas su viena arba daugiau valstybių narių.

([1]) OL L 240, 1992 8 24, p. 1.

▼B

2. Leidimų turėtoju gali būti kiekvienas asmuo. Registras yra prieinamas visuomenei ir turi skirtingas sąskaitas, kuriose registruojami kiekvieno asmens turimi leidimai, kurie jam buvo išduoti arba perleisti ar kuriuos jis perleido.

▼M3

3. Siekiant, kad ši direktyva būtų įgyvendinama, Komisija priima reglamentą dėl standartizuotos ir apsaugotos registrų sistemos, t. y. standartizuotų elektroninių duomenų bazių, kuriose būtų laikomi bendri duomenų elementai, leidžiantys registruoti išduotus, turimus, perleistus ir panaikintus leidimus, numatytų prieigą visuomenei ir, tam tikrais atvejais, slaptumą bei užtikrintų, jog nebūtų atliekami jokie su iš Kioto protokolo kylančiais įsipareigojimais nesuderinami perleidimai. Į tą reglamentą taip pat įtraukiamos nuostatos dėl PTEMV ir TEMV naudojimo ir identifikavimo Bendrijos sistemoje ir dėl tokio naudojimo lygio stebėsenos. Ta priemonė, skirta iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

20 straipsnis

Vyriausias administratorius

1. Komisija skiria vyriausią administratorių, kad jis vestų atskirą sandorių žurnalą, kuriame būtų registruojami išduoti, perleisti ir panaikinti leidimai.

2. Vyriausias administratorius automatiškai tikrina kiekvieną sandorį registruose atskiro sandorių žurnalo įrašais, siekdamas užtikrinti, kad išduodant, perleidžiant ir panaikinant leidimus nebūtų daromi pažeidimai.

3. Jeigu automatiniu patikrinimu nustatomi pažeidimai, vyriausias administratorius apie tai informuoja atitinkamą valstybę narę arba valstybes nares, kurios neregistruoja atitinkamų sandorių arba jokių kitų su tais leidimais susijusių sandorių tol, kol nebus pašalinti pažeidimai.

21 straipsnis

Valstybių narių ataskaitos

1. Kiekvienais metais valstybės narės įteikia Komisijai šios direktyvos taikymo ataskaitą. ►M1 Šioje ataskaitoje dėmesys pirmiausia kreipiamas į apyvartinių taršos leidimų skyrimo tvarką, TEMV ir PTEMV naudojimą Bendrijos sistemoje, registrų veikimą, stebėsenos ir ataskaitų pateikimo rekomendacijų taikymą, tikrinimą ir su direktyvos laikymusi susijusius klausimus bei leidimų apmokestinimo tvarką, jei tokia yra. ◄ Pirma ataskaita Komisijai įteikiama iki 2005 m. birželio 30 d. Ataskaita rengiama atsižvelgiant į klausimyną arba gaires, kurias Komisija paruošė Direktyvos 91/692/EEB 6 straipsnyje nustatyta tvarka. Klausimynas arba gairės valstybei narei nusiunčiami iki pirmos ataskaitos pateikimo dienos likus bent šešiems mėnesiams.

2. Komisija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas ataskaitas, per tris mėnesius nuo ataskaitų gavimo iš valstybių narių dienos parengia šios direktyvos taikymo ataskaitą.

▼M1

3. Komisija organizuoja valstybių narių kompetentingų institucijų keitimąsi informacija apie pokyčius, susijusius su TEMV ir PTEMV paskirstymu, naudojimu Bendrijos sistemoje, registrų veikimu, stebėsena, ataskaitų pateikimu, tikrinimu ir šios direktyvos reikalavimų laikymusi.

▼M1

21a straipsnis

Gebėjimų kūrimo veiklos rėmimas

Pagal Jungtinių Tautų bendrąją konvenciją dėl klimato kaitos, Kioto protokolą ir visus vėlesnius jų įgyvendinimui priimtus sprendimus Komisija ir valstybės narės siekia remti gebėjimų kūrimo veiklą besivystančiose šalyse ir pereinamojo laikotarpio ekonomikos šalyse, siekdamos padėti joms visiškai pasinaudoti bendro įgyvendinimo ir švarios plėtros mechanizmais, kartu papildant jų tvarios plėtros strategijas, bei palengvinti subjektų įsitraukimą į bendro įgyvendinimo ir švarios plėtros mechanizmo projektų rengimą ir įgyvendinimą.

▼M3

22 straipsnis

III priedo pakeitimai

2008–2012 m. Komisija, atsižvelgdama į 21 straipsnyje numatytas ataskaitas ir šios direktyvos taikymo patirtį, gali keisti III priedą, išskyrus 1, 5 ir 7 kriterijus. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

23 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Sprendimo 93/389/EEB 8 straipsniu įsteigtas komitetas.

2. Jeigu daroma nuoroda į šią straipsnio dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M3

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

▼B

24 straipsnis

Vienašališko papildomų veiklų ir dujų įtraukimo procedūros

▼M3

1. Atsižvelgdamos į visus atitinkamus kriterijus, ypač poveikį vidaus rinkai, galimą konkurencijos iškraipymą, sistemos vientisumą aplinkosaugos požiūriu ir numatytos stebėjimo ir ataskaitų teikimo sistemos patikimumą, valstybės narės nuo 2008 m. gali taikyti emisijos leidimų sistemą pagal šią direktyvą:

a) I priede neišvardytiems įrenginiams, jeigu tokių įrenginių įtraukimą Komisija patvirtina laikydamasi 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros; ir

b) I priede neišvardytoms veikloms ir šiltnamio efektą sukeliančioms dujoms, jeigu tokių veiklų ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų įtraukimą patvirtina Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Nuo 2005 m. valstybės narės tokiomis pačiomis sąlygomis gali taikyti emisijos leidimų sistemą įrenginiams, kuriais atliekama I priede išvardyta veikla, jeigu neviršijami tame priede nurodyti pajėgumo apribojimai.

▼B

2. Paskyrimai įrenginiams, kuriais vykdomos tos veiklos, apibrėžiami 9 straipsnyje nurodytame nacionaliniame paskirstymo plane.

▼M3

3. Komisija gali savo iniciatyva arba gavusi valstybės narės prašymą – turi priimti vykdant I priede neišvardytas veiklas, naudojant ten neišvardytus įrenginius ir neišvardytų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų stebėjimo ir ataskaitų pateikimo rekomendacijas, jeigu tas šiltnamio efektą sukeliančias dujų emisijas galima stebėti pakankamai tiksliai ir pateikti ganėtinai patikimas ataskaitas.

Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

4. Tuo atveju, jeigu tas priemones pradedama taikyti, pagal 30 straipsnį nagrinėjant pakartotinai taip pat svarstoma, ar I priedas turėtų būti iš dalies pakeistas, kad vykdant tas veiklas emisijos suderintai būtų įtraukiamos visoje Bendrijoje.

25 straipsnis

Ryšiai su kitomis šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemomis

1. Su Kioto protokolo B priede išvardytomis trečiosiomis šalimis, kurios yra ratifikavusios tą protokolą, pagal Sutarties 300 straipsnyje nustatytas taisykles turėtų būti sudaromi susitarimai, kad būtų numatytas Bendrijos sistemos ir kitų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemų abipusis leidimų pripažinimas.

▼M3

2. Jeigu sudaromas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas susitarimas, Komisija priima būtinas nuostatas, susijusias su abipusiu leidimų pripažinimu pagal tą susitarimą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼M2

25a straipsnis

Trečiųjų šalių priemonės siekiant mažinti aviacijos poveikį klimato kaitai

1. Jei trečioji šalis patvirtina priemones, kurių tikslas – mažinti iš tos šalies kylančių ir Bendrijoje nutūpiančių orlaivių poveikį klimato kaitai, Komisija, pasikonsultavusi su ta trečiąja šalimi ir valstybėmis narėmis komitete, nurodytame 23 straipsnio 1 dalyje, apsvarsto esamas galimybes užtikrinti optimalią Bendrijos sistemos ir tos šalies taikomų priemonių sąveiką.

Prireikus Komisija gali priimti pakeitimus, kad skrydžiai iš atitinkamos trečiosios šalies būtų išbraukti iš I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklos, arba numatyti kiti I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklos pakeitimai, kurie reikalingi susitarimo pagal ketvirtą pastraipą tikslais. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, tvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai gali siūlyti bet kokius kitus šios direktyvos pakeitimus.

Prireikus pagal Sutarties 300 straipsnio 1 dalį Komisija taip pat gali teikti rekomendacijas Tarybai pradėti derybas siekiant sudaryti susitarimą su atitinkama trečiąja šalimi.

2. Bendrija ir jos valstybės narės toliau siekia susitarimo dėl pasaulinio masto priemonių, skirtų aviacijos išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui mažinti. Atsižvelgdama į bet kurį tokį susitarimą

▼M2

Komisija svarsto, ar šios direktyvos pakeitimų nuostatos, taikomos orlaivių naudotojams, yra būtinos.

▼B

26 straipsnis

Direktyvos 96/61/EB pakeitimai

Direktyvos 96/61/EB 9 straipsnio 3 dalyje pridedamos šios pastraipos:

„Jeigu iš įrenginio, atsižvelgiant į juo vykdomą veiklą, išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos yra nurodytos 2003 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/87/EB, nustatančios šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 96/61/EB (*)., I priede, leidime tų dujų tiesioginių emisijų ribinė vertė nenustatoma, jeigu nebūtina užtikrinti, kad vietos aplinkos teršimo mastas būtų nedidelis.

Jei tai yra Direktyvos 2003/87/EB I priede išvardytos veiklos, valstybės narės gali apsispręsti nenustatyti su deginimo arba anglies dioksidą veiklos vietoje išmetančių kitų įrenginių energetiniu naudingumo koeficientu susijusių reikalavimų.

Jeigu būtina, kompetentingos institucijos tam tikrais atvejais iš dalies pakeičia leidimą.

Trys pirmiau minėtos pastraipos netaikomos įrenginiams, kurie pagal Direktyvos 2003/87/EB 27 straipsnį laikinai neįtraukiami į šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemą Bendrijoje.

_____

(*) OL L 275, 2003 10 25, p. 32“

27 straipsnis

Laikinas tam tikrų įrenginių neįtraukimas

1. Valstybės narės Komisijos gali prašyti, kad įrenginiai būtų ne vėliau nei iki 2007 m. gruodžio 31 d. laikinai neįtraukiami į Bendrijos sistemą. Kiekvienoje toje paraiškoje išvardinami visi tie įrenginiai ir ji paskelbiama.

2. Jeigu, apsvarsčiusi visas visuomenės dėl tos paraiškos pateiktas pastabas, 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija nusprendžia, kad:

a) taikant nacionalinės politikos priemones, įrenginių išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos būtų apribotos tiek pat, kiek tuo atveju, jeigu joms būtų taikomos šios direktyvos nuostatos;

b) įrenginiams bus taikomi lygiaverčiai pagal 14 ir 15 straipsnius numatytiems stebėjimo, ataskaitų pateikimo ir tikrinimo reikalavimai; ir

c) jeigu nesilaikoma nacionalinių reikalavimų, už įrenginius skiriamos 16 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytoms bent lygiavertės baudos;

ji numato nuostatą, kad tų įrenginių būtų galima laikinai neįtraukti į Bendrijos sistemą.

Turi būti užtikrinama, kad nebūtų iškraipoma vidaus rinka.

28 straipsnis

Įrenginių fondai

1. Valstybės narės gali leisti įrenginių, kuriais vykdoma viena iš I priede išvardytų veiklų, operatoriams 11 straipsnio 1 dalyje nurodytam laikotarpiui ir (arba) 11 straipsnio 2 dalyje nurodytam pirmam penkerių

▼B

metų laikotarpiui pagal šio straipsnio 2–6 dalis steigti tos pačios veiklos įrenginių fondus.

2. Pageidaujantys įsteigti fondą I priede išvardytą veiklą vykdantys operatoriai kompetentingai institucijai įteikia paraišką, kurioje nurodo fondui naudotinus įrenginius ir laiką, kuriam ketinama steigti fondą, bei pagrindžia įrodymais, kad patikėtinis sugebės vykdyti šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytus įpareigojimus.

3. Fondą ketinantys steigti operatoriai skiria patikėtinį, kuris (-iam):

a) išduodamas, nukrypstant nuo 11 straipsnio nuostatų, pagal operatorių įrenginius apskaičiuotas bendras leidimų skaičius;

▼M2

b) turi būti atsakingas už atsisakytą leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, skaičių, kuris nukrypstant nuo 6 straipsnio 2 dalies e punkto ir 12 straipsnio 3 dalies būtų lygus fondui priklausančių įrenginių bendroms šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijoms; ir

▼B

c) būtų draudžiama atlikti kitus perleidimus tuo atveju, jeigu pagal 15 straipsnio antrą pastraipą patikrinta operatoriaus ataskaita nebūtų pripažinta atitinkančia nustatytus kriterijus.

▼M2

4. Nukrypstant nuo 16 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, patikėtiniui taikomos nuobaudos, kurios skiriamos už reikalavimų atsisakyti pakankamo kiekio leidimų, išskyrus pagal II skyrių išduotus leidimus, kurie atitiktų visą fondo įrenginių šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, pažeidimą.

▼B

5. Valstybė narė, pageidaujanti leisti įsteigti vieną arba daugiau fondų, Komisijai įteikia šio straipsnio 2 dalyje nurodytą paraišką. Nepažeisdama Sutarties nuostatų, Komisija per tris mėnesius nuo gavimo dienos gali atmesti paraišką, jeigu ji neatitinka šios direktyvos reikalavimų. Nurodomos kiekvieno tokio sprendimo priežastys. Jeigu paraiška buvo atmesta, valstybė narė tik tada gali leisti steigti fondą, jeigu siūlomiems pakeitimams pritaria Komisija.

6. Tuo atveju, jeigu patikėtinis nevykdo šio straipsnio 4 dalyje nurodytų nuobaudų, kiekvieno į fondą įtraukto įrenginio operatorius pagal 12 straipsnio 3 dalį ir 16 straipsnį yra atsakingas už jo įrenginio šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją.

29 straipsnis

Force majeure

1. Valstybės narės per 11 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį gali kreiptis į Komisiją, kad *force majeure* atvejais tam tikriems įrenginiams būtų išduoti papildomi leidimai. Komisija nustato, ar buvo įrodytos *force majeure* aplinkybės, ir tuo atveju tai valstybei narei tų įrenginių operatoriams leidžia išduoti papildomus ir neperleidžiamus leidimus.

2. Komisija, nepažeisdama Sutarties nuostatų, ne vėliau nei iki 2003 m. gruodžio 31 d. parengia *force majeure* įrodančių aplinkybių aprašymo rekomendacijas.

30 straipsnis

Peržiūra ir tolesnė plėtra

1. Komisija, atsižvelgdama į stebint šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas įgytą patirtį, Europos Parlamentui ir Tarybai iki 2004 m. gruodžio 31 d. gali pateikti pasiūlymą iš dalies pakeisti I priedą, kad į jį būtų įtrauktos kitos II priede išvardytos veiklos ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos.

▼B

2. Komisija, remdamasi šios direktyvos taikymo patirtimi ir pasiekta pažanga stebint šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas bei atsižvelgdama į tarptautiniu mastu įvykusius pasikeitimus, parengia šios direktyvos taikymo ataskaitą, kurioje nurodo:

a) kaip ir ar turėtų būti iš dalies keičiamas I priedas, kad į jį būtų įtraukiami kiti atitinkami sektoriai, *inter alia*, chemijos, aliuminio ir transporto sektorių II priede išvardytos veiklos ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos, siekiant, jog būtų toliau didinamas ekonominis sistemos veiksmingumas;

b) Bendrijos emisijų leidimų sistemos santykį su tarptautine šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistema, kuris bus pradėta taikyti 2008 m.;

c) tolesnį skyrimo metodo (įskaitant aukcionų organizavimą nuo 2012 m.) ir III priede nurodytų nacionalinių paskirstymo planų kriterijų derinimą;

▼M1

d) iš projektų veiklos gautų kreditų naudojimą, įskaitant poreikį suderinti leistiną TEMV ir PTEMV naudojimą Bendrijos sistemoje;

▼B

e) šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų leidimų sistemos santykį su valstybės narės ir Bendrijos lygmeniu vykdoma politika ir įgyvendinamomis priemonėmis, įskaitant apmokestinimą, kuriomis siekiama tų pačių tikslų;

f) ar tikslinga steigti vieną Bendrijos registrą;

g) baudų už perteklinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją, atsižvelgiant, *inter alia*, į infliaciją, lygį;

h) leidimų rinkos veikimą, ypač atkreipiant dėmesį į visus galimus rinkos sutrikimus;

i) kaip Bendrijos sistemą pritaikyti išplėstai Europos Sąjungai;

j) įrenginių fondus;

k) tikslingumą parengti gaires, kurios visoje Bendrijoje būtų naudojamos kaip paskirstymo pagrindas, atsižvelgiant į geriausią turimą būdą ir ekonominės naudos analizę;

▼M1

l) projektų mechanizmų poveikį šalims, kuriose tie projektai vykdomi, ypač jų vystymosi tikslams, ar buvo patvirtinta BĮ ir ŠPM elektros gamybos naudojant hidroenergiją projekto veikla, kai gamybos pajėgumai viršija 500 MW, daranti neigiamą poveikį aplinkai arba neigiamą socialinį poveikį, ir iš visų tokių elektros gamybos naudojant hidroenergiją projektų veiklos gautų PTEMV arba TEMV tolesnį naudojimą Bendrijos sistemoje;

m) paramą gebėjimų kūrimui besivystančiose šalyse ir pereinamojo laikotarpio ekonomikos šalyse;

n) sąlygas ir procedūras, pagal kurias valstybės narės patvirtina projektų veiklą šalies viduje ir išduoda apyvartinius taršos leidimus dėl emisijos sumažinimo ar apribojimo dėl tokios veiklos nuo 2008 m.;

o) technines nuostatas, susijusias su laikinu kreditų pobūdžiu ir žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės projektų veiklos 1 % tinkamumo riba, kaip nustatyta Sprendime Nr. 17/CP.7, ir nuostatas, susijusias su potencialių rizikų, susijusių su genetiškai modifikuotų organizmų ir potencialiai invazinių nevietinių rūšių naudojimu, vykdant apželdinimo miškais ir miškų atsodinimo projektų veiklą, įvertinimo išvadomis, kad leisti veiklos vykdytojams nuo 2008 m. Bendrijos sistemoje naudoti iš žemės naudojimo, žemės naudojimo paskirties keitimo ir miškininkystės

▼M1

projektų veiklos gautus PTEMV ir TEMV, vadovaujantis pagal JTBKKK ir Kioto protokolą priimtais sprendimais.

▼B

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai šią ataskaitą įteikia iki 2006 m. birželio 30 d. ir prideda pasiūlymas, atitinkamai.

▼M1

3. Prieš kiekvieną laikotarpį, nurodytą 11 straipsnio 2 dalyje, kiekviena valstybė narė savo nacionaliniame paskirstymo plane paskelbia, kaip ketina naudoti TEMV ir PTEMV, bei kiekvienam įrenginiui paskirtą procentinę dalį, iki kurios veiklos vykdytojams tuo laikotarpiu yra leidžiama naudoti TEMV ir PTEMV Bendrijos sistemoje. Bendras TEMV ir PTEMV naudojimas turi atitikti atitinkamus papildomus įsipareigojimus, prisiimtus vadovaujantis Kioto protokolu ir JTBKKK bei pagal juos priimtais sprendimais.

Pagal 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 280/2004/EB dėl Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijos stebėsenos ir Kioto protokolo įgyvendinimo mechanizmo ([1]) 3 straipsnį kas dveji metai valstybės narės praneša Komisijai, kiek nacionaliniai veiksmai faktiškai sudaro svarbią pastangų, kurių imamasi nacionaliniu lygmeniu, dalį, ir kiek projektų mechanizmai iš tikrųjų papildo nacionalinius veiksmus, taip pat jų santykį, vadovaujantis atitinkamomis Kioto protokolo nuostatomis ir pagal jį priimtais sprendimais. Remdamasi minėto sprendimo 5 straipsniu, Komisija apie tai parengia ataskaitą. Atsižvelgdama į šią ataskaitą, Komisija, prireikus, pateikia pasiūlymus dėl teisės aktų ar kitus pasiūlymus, kurie papildytų valstybių narių priimtas nuostatas, siekiant užtikrinti, kad mechanizmai papildytų nacionalinius veiksmus Bendrijoje.

▼M2

4. Iki 2014 m. gruodžio 1 d., remdamasi šios direktyvos taikymo stebėsenos rezultatais ir patirtimi, Komisija peržiūri šios direktyvos veikimą su I priede išvardytų rūšių aviacijos veikla susijusiose srityse ir prireikus pagal Sutarties 251 straipsnį gali pateikti pasiūlymus Europos Parlamentui ir Tarybai. Komisija visų pirma atsižvelgia į:

a) šios direktyvos reikšmę ir poveikį bendram Bendrijos sistemos veikimui;

b) aviacijai skirtų leidimų rinkos veikimą, visų pirma atkreipdama dėmesį į visus galimus rinkos sutrikimus;

c) Bendrijos sistemos veiksmingumą aplinkosaugos požiūriu ir į tai, kiek turėtų būti sumažintas bendras pagal 3c straipsnį orlaivių naudotojams paskirstytinų leidimų kiekis, atsižvelgiant į bendrus ES užsibrėžtus emisijų mažinimo tikslus;

d) Bendrijos sistemos poveikį aviacijos sektoriui, įskaitant konkurencingumo klausimus, ypač atkreipiant dėmesį į klimato kaitos politikos, vykdomos aviacijos srityje už ES ribų, poveikį;

e) poreikį išlaikyti būtent orlaivių naudotojams numatytų skirti leidimų skaičių, atsižvelgiant į tikėtiną augimo tempų šiame pramonės sektoriuje supanašėjimą;

f) Bendrijos sistemos poveikį Bendrijos salų, neturinčių prieigos prie jūros regionų, periferinių regionų ir atokiausių regionų struktūrinei priklausomybei nuo oro susisiekimo;

g) į tai, ar turėtų būti įtraukta sąsajų sistema, siekiant palengvinti prekybą leidimais tarp orlaivių naudotojų ir įrenginių naudotojų, tuo pat metu užtikrinant, kad pagal sandorius orlaivių naudotojai nepadarytų bendro leidimų perleidimo įrenginių naudotojams;

h) nuostatas dėl ribų, kaip nurodyta I priede, netaikymo patvirtintai didžiausiai kilimo masei ir orlaivio naudotojo per metus atliekamų skrydžių skaičiui poveikį;

([1]) OL L 49, 2004 2 19, p. 1.

▼M2

i) Bendrijos sistemos netaikymo tam tikriems skrydžiams, atliekamiems pagal su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, nustatytus pagal 1992 m. liepos 23 d. Reglamentą (EEB) Nr. 2408/92 dėl Bendrijos oro vežėjų patekimo į Bendrijos vidaus oro maršrutus ([1]), poveikį;

j) aviacijos veiksmingumo pokyčius, įskaitant ir galimus pokyčius ateityje, ir visų pirma į pažangą siekiant Aeronautikos mokslinių tyrimų Europoje patariamosios tarybos (ACARE) tikslo kurti ir demonstruoti technologijas, kurios padėtų iki 2020 m. sumažinti degalų suvartojimą 50 %, ir tirti, ar reikalingos kitos priemonės veiksmingumui didinti;

k) mokslinio supratimo apie orlaivių paliekamų inversijos pėdsakų ir plunksninių debesų poveikį klimato kaitai pokyčius, siekiant pasiūlyti veiksmingas šio poveikio mažinimo priemones.

Komisija atitinkamai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.

V SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

▼B

31 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki 2003 m. gruodžio 31 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Ji apie šiuos įstatymus ir kitus teisės aktus praneša kitoms valstybėms narėms.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės nuostatų tekstus. Komisija apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

33 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

([1]) OL L 240, 1992 8 24, p. 8.

▼B

I PRIEDAS

▼M2

VEIKLOS, KURIAI TAIKOMA ŠI DIREKTYVA, RŪŠYS

▼B

1. Įrenginiams arba jų dalims, naudojamoms moksliniams tyrimams, plėtrai ir naujiems produktams bei procesams bandyti, ši direktyva netaikoma.

2. Toliau pateikiamos ribinės vertės paprastai nurodo gamybinį pajėgumą arba našumą. Jeigu operatorius tuo pačiu įrenginiu vykdo keletą į tą pačią antraštę įrašomų veiklų arba jeigu tas veiklas jis vykdo toje pačioje vietoje, tų veiklų pajėgumai sudedami.

▼M2

Nuo 2012 m. sausio 1 d. šiai veiklai priskiriami visi skrydžiai į valstybės narės, kuriai taikoma Sutartis, aerodromą ir iš jo.

▼B

Veiklos	Šiltnamio efektą sukeliančios dujos
Energetinė veikla	
Deginimo įrenginiai, kurių vardinis šilumos įtėkis didesnis nei 20 MW (išskyrus įrenginius pavojingoms ir komunalinėms atliekoms deginti)	Anglies dioksidas
Naftos perdirbimo įrenginiai	Anglies dioksidas
Koksavimo krosnys	Anglies dioksidas
Juodųjų metalų gamyba ir apdirbimas	
Metalo rūdos (įskaitant sulfidinę rūdą) deginimo arba kaitinimo įrenginiai	Anglies dioksidas
Luitinio ketaus arba plieno gamybos įrenginiai (pirminis arba antrinis liejimas), įskaitant tolydinį liejimą, kurių pajėgumas didesnis nei 2,5 tonos per valandą	Anglies dioksidas
Mineralinių medžiagų apdirbimo pramonė	
Įrenginiai cemento klinkeriui gaminti didesnio nei 500 tonų per dieną gamybos pajėgumo rotacinėse krosnyse arba didesnio nei 50 tonų gamybos pajėgumo kalkėms gaminti rotacinėse krosnyse arba kitose didesnio nei 50 tonų per dieną gamybos pajėgumo aukštakrosnėse	Anglies dioksidas
Didesnio nei 20 tonų per dieną lydymo pajėgumo įrenginiai stiklui gaminti, įskaitant stiklo pluoštą	Anglies dioksidas
Įrenginiai keraminiams gaminiams degimo būdu gaminti, ypač stogų čerpėms, plytoms, ugniai atsparioms plytoms, čerpėms, molio dirbiniams arba porcelianui, kurių gamybos pajėgumas didesnis kaip 75 tonos per dieną ir (arba) kurių degimo krosnies pajėgumas didesnis kaip 4 m^3, o vienos krosnies džiovinimo talpa didesnė kaip 300 kg/m^3	Anglies dioksidas
Kitos veiklos	
Pramonės įmonės:	Anglies dioksidas
a) celiuliozei iš medienos arba kitų pluoštinių medžiagų gaminti	
b) popieriui ir kartonui gaminti didesnio nei 20 tonų per dieną gamybos pajėgumo.	Anglies dioksidas

▼B

Veiklos	Šiltnamio efektą sukeliančios dujos
▼M2	
Aviacija	
Skrydžiai į valstybės narės, kuriai taikoma Sutartis, teritorijoje esantį aerodromą arba iš jo. Šiai veiklai nepriskiriami: a) skrydžiai, išskirtinai skirti skraidinti šalies, kuri nėra valstybė narė, oficialią misiją vykdantį valdantį monarchą ir jo artimiausius gimines, valstybės vadovus, Vyriausybės vadovus ir Vyriausybės ministrus, jei tai pagrindžia atitinkamas statuso žymuo skrydžio plane; b) kariniais orlaiviais vykdomi kariniai skrydžiai ir muitinės bei policijos tarnybų skrydžiai; c) skrydžiai, susiję su paieška ir gelbėjimu, gaisrų gesinimo skrydžiai, humanitariniai skrydžiai ir greitosios medicininės pagalbos skrydžiai, kuriuos vykdyti leido atitinkama kompetentinga institucija; d) visi skrydžiai, išskirtinai vykdomi pagal vizualiųjų skrydžių taisykles, kaip apibrėžta Čikagos konvencijos 2 priede; e) skrydžiai be tarpinių nutūpimų, užbaigiami orlaivio pakilimo aerodrome; f) mokomieji skrydžiai, išskirtinai skirti įgyti licenciją arba, skrydžio įgulos atveju, – gauti kvalifikaciją, jei tai pagrindžia atitinkamas žymuo skrydžio plane, su sąlyga, kad skrydis nėra skirtas skraidinti keleivius ir (arba) krovinį, arba nustatyti orlaivio padėtį ar jį perkelti; g) skrydžiai, išskirtinai skirti moksliniams tyrimams atlikti arba orlaiviams arba įrangai (naudojamai ore arba antžeminei) tikrinti, bandyti ar patvirtinti; h) orlaivio, kurio patvirtinta didžiausia kilimo masė nesiekia 5 700 kg, skrydžiai; i) skrydžiai, atliekami pagal su viešąja paslauga susijusius įsipareigojimus, kurie nustatyti pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2408/92 maršrutams atokiausiuose regionuose, kaip nurodyta Sutarties 299 straipsnio 2 dalyje, arba maršrutams, kuriais per metus siūloma pervežti ne daugiau kaip 30 000 keleivių; ir j) skrydžiai, kurie, jei nebūtų taikomas šis punktas, būtų priskiriami šiai veiklos rūšiai ir kuriuos atlieka komercinės oro transporto priemonės naudotojas, vykdantis: — per trejus iš eilės keturių mėnesių laikotarpius mažiau nei 243 skrydžius per laikotarpį, arba — skrydžius, kurių bendras metinis išmetamų teršalų kiekis yra mažesnis kaip 10 000 tonų. Skrydžiai, kurių vienintelis tikslas – skraidinti valstybės narės oficialią misiją vykdantį valdantį monarchą ir jo artimiausius gimines, valstybės vadovus, Vyriausybės vadovus ir Vyriausybės ministrus pagal šį punktą šiai veiklai nepriskiriami būti negali.	Anglies dioksidas

▼B

II PRIEDAS

3 IR 30 STRAIPSNIUOSE NURODYTOS ŠILTNAMIO EFEKTĄ SUKELIANČIOS DUJOS

Anglies dioksidas (CO_2)

Metanas (CH_4)

Azoto oksidas (N_2O)

Hidrofluorangliavandeniliai (HFC)

Anglies perfluoridai (PFC)

Sieros heksafluoridas (SF_6)

▼B

III PRIEDAS

9, 22 IR 30 STRAIPSNIUOSE NURODYTŲ NACIONALINIŲ PASKIRSTYMO PLANŲ KRITERIJAI

1. Atitinkamam laikotarpiui paskirtinų leidimų bendras skaičius atitinka valstybės narės įsipareigojimą pagal Sprendimą 2002/358/EB ir Kioto protokolą apriboti emisijas atsižvelgiant, pirma, į bendrą emisijų dalį, kurią sudaro tie leidimai palyginti su šaltinių, kuriems netaikoma ši direktyva, emisijomis, ir, antra, nacionalinę energetikos politiką bei turėtų atitikti nacionalinę klimato kaitos programą. Bendras paskirtinų leidimų skaičius neturi būti didesnis nei reikalinga, kad būtų griežtai taikomi šio priedo kriterijai. Iki 2008 m. tas kiekis turi atitikti siekį, kad kiekviena valstybės narė pasiektų Sprendimu 2002/358/EB ir Kioto protokolu nustatytą tikslą ir dar daugiau nei juo buvo nustatyta.

2. Bendras paskirtinų leidimų skaičius turi atitikti tikrosios ir numatomos eigos, siekiant, kad valstybė narė prisidėtų prie Bendrijos pagal Sprendimą 93/389/EEB prisiimtų įsipareigojimų vykdymo, įvertinimą.

3. Paskirtinų leidimų skaičius derinamas su veiklų, kurioms taikoma ši emisijų sumažinimo sistema, potencialu, įskaitant technologinį potencialą. Valstybės narės, skirstydamos leidimus, gali atsižvelgti į vykdant kiekvieną veiklą ir gaminant tam tikrą produktą vidutinę šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją ir vykdant visas veiklas užtikrinamą pažangą.

4. Planas derinamas su kitais Bendrijos teisiniais ir politiniais aktais. Turėtų būti atsižvelgiama į neišvengiamą emisijų didėjimą, kurį sukels naujų teisės aktų reikalavimai.

5. Planas bendrovių arba sektorių neturi diskriminuoti taip, kad netinkamai būtų teikiama pirmenybė tam tikroms įmonėms arba veikloms pagal Sutarties reikalavimus, ypač jos 87 ir 88 straipsnius.

6. Plane pateikiama informacija apie tai, kaip nauji rinkos dalyviai atitinkamoje valstybėje narėje galėtų pradėti dalyvauti Bendrijos sistemoje.

7. Plane galima nurodyti išankstinius veiksmus ir informaciją apie tai, kaip atsižvelgiama į išankstinius veiksmus. Rengdamos nacionalinius paskirstymo planus valstybės narės gali naudoti pagal informacinius dokumentus parengtas rekomendacijas dėl geriausių turimų technologijų ir tose rekomendacijose galima pateikti išankstinius veiksmus.

8. Plane pateikiama informacija apie tai, kaip atsižvelgiama į švariąją technologiją, įskaitant energetiniu požiūriu efektyvias technologijas.

9. Plane pateikiamos nuostatos, kurias įgyvendinant visuomenė galėtų pareikšti savo pastabas, ir nurodomos priemonės, kurias taikant būtų deramai atsižvelgiama į tas pastabas prieš priimant sprendimą skirti leidimus.

10. Plane pateikiamas įrenginių, kuriems taikoma ši direktyva, sąrašas su nurodytu leidimų, kuriuos numatoma skirti kiekvienam įrenginiui, skaičiumi.

11. Plane galima pateikti informaciją apie tai, kaip bus atsižvelgiama į konkuruojančias Sąjungai nepriklausančias šalis arba įmones.

▼M1

12. Plane nurodomas maksimalus PTEMV ir TEMV kiekis, kaip kiekvienam įrenginiui paskirtų apyvartinių taršos leidimų procentinė dalis, kurį gali naudoti veiklos vykdytojai Bendrijos sistemoje. Procentinė dalis turi atitikti valstybių narių papildomus įsipareigojimus, prisiimtus pagal Kioto protokolą ir pagal JTBKKK arba Kioto protokolą priimtus sprendimus.

▼B

IV PRIEDAS

14 STRAIPSNIO 1 DALYJE NURODYTO STEBĖJIMO IR ATASKAITŲ PATEIKIMO PRINCIPAI

▼M2

A DALIS. Stacionarių įrenginių išmetamų emisijų stebėsena ir ataskaitų teikimas

▼B

Išmetamų anglies dioksido emisijų stebėjimas

Emisijos stebimos atliekant skaičiavimą arba matavimą.

Skaičiavimas

Emisija apskaičiuojamas pagal šią formulę:

veiklos duomenys × išmetamųjų teršalų faktorius × oksidacijos faktorius

Veiklos duomenys (naudojamas kuras, gamybos našumas ir t. t.) stebimi remiantis tiekimo duomenimis arba atliekami matavimai.

Naudojami priimti išmetamųjų teršalų faktoriai. Visoms kuro rūšims galima naudoti su veikla susijusius specifinius išmetamųjų teršalų faktorius. Numatytieji faktoriai taikomi visoms kurio rūšims, išskyrus nekomercines (kurui naudojamos atliekos, pvz., padangos ir pramonės procesų dujos). Anglių klodo savitosios numatytosios vertės ir ES arba gamintojo šalies savitosios numatytosios gamtinių dujų vertės dar turi būti tikslinamos. Naftos perdirbimo produktams galima taikyti taršos integruotos prevencijos ir kontrolės (IPCC) numatytąsias vertes. Biomasės išmetamųjų teršalų faktorius yra lygus nuliui.

Jeigu naudojant išmetamųjų teršalų faktorių neatsižvelgiama į tai, kad dalis anglies neoksiduojama, tada taikomas papildomas oksidacijos faktorius. Jeigu apskaičiuojant specifinius veiklos išmetamųjų teršalų faktorius jau buvo atsižvelgta į oksidaciją, tada galima netaikyti oksidacijos faktoriaus.

Galima naudoti pagal Direktyvą 96/61/EB apskaičiuotus oksidacijos faktorius, jeigu operatorius įrodo, kad specifiniai veiklos faktoriai yra tikslesni.

Atskirai atliekamas kiekvienos veiklos, įrenginio ir kuro apskaičiavimas.

Matavimas

Išmetamos emisijos apskaičiuojamos standartiniais arba priimtais metodais ir patvirtinamos pagalbiniais skaičiavimais.

Kitų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijų stebėjimas

▼M3

Naudojami standartiniai arba priimti metodai, kuriuos bendradarbiaudama su visais atitinkamais suinteresuotais asmenimis parengė Komisija. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, ją papildant, patvirtinamos pagal 23 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

▼B

Emisijų ataskaitos

Kiekvienas operatorius įrenginio ataskaitoje pateikia šią informaciją:

A. Įrenginio identifikavimo duomenis, įskaitant:

— įrenginio pavadinimą,

— jo adresą, įskaitant pašto indeksą ir šalį,

— įrenginiu vykdomų I priede išvardytų veiklų tipą ir skaičių,

— asmens pasiteirauti adresą, telefoną, fakso numerį ir e-paštą, ir

— įrenginio savininko ir visų pagrindinių bendrovių pavadinimą.

▼B

B. Kiekvienos I priede išvardytos veiklos, vykdomos vietoje, kurioje apskaičiuojamos emisijos:

— veiklos duomenis,

— išmetamųjų teršalų faktorius,

— oksidacijos faktorius,

— bendrą emisiją ir

— nenumatytus faktorius.

C. Kiekvienos I priede išvardytos veiklos, vykdomos vietoje, kurioje matuojami išmetami išlakų kiekiai:

— bendrą išmetamų išlakų kiekį,

— matavimo metodų patikimumo informaciją ir

— nenumatytus faktorius.

D. Pateikiant deginimo proceso emisijų ataskaitą taip pat nurodomas oksidacijos faktorius, jeigu į oksidaciją nebuvo atsižvelgta rengiant su veikla susijusį išmetamųjų teršalų faktorių.

Valstybės narės, siekdamos, kad būtų mažinami ataskaitų pateikimo reikalavimai verslui, imasi priemonių ataskaitos pateikimo reikalavimams su galiojančiais šio pobūdžio reikalavimais suderinti.

▼M2

B DALIS. Vykdant aviacijos veiklą išmetamų emisijų stebėsena ir ataskaitų teikimas

Anglies dioksido emisijų stebėsena

Emisijos stebimos atliekant apskaičiavimą. Emisijų kiekis apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Degalų suvartojimas × emisijos išmetimo koeficientas

Į degalų suvartojimo rodiklį įskaičiuojami pagalbinės jėgainės suvartoti degalai. Kai įmanoma, naudojamas tikrasis degalų suvartojimas per kiekvieną skrydį, kuris apskaičiuojamas pagal šią formulę:

Degalų kiekis orlaivio bakuose, užbaigus degalų atsargų papildymą skrydžiui – degalų kiekis orlaivio bakuose, užbaigus degalų atsargų papildymą paskesniam skrydžiui + tam paskesniam skrydžiui įpiltų degalų kiekis.

Jei tikrųjų degalų suvartojimo duomenų nėra, suvartojimo duomenims apskaičiuoti pagal geriausią turimą informaciją taikomas standartizuotas pakopinis metodas.

Taikomi numatytieji Tarpvyriausybinės klimato kaitos grupės (TKKG) emisijos išmetimo koeficientai, nustatyti pagal 2006 m. TKKG aprašo gaires arba paskesnes atnaujintas šių gairių redakcijas, nebent konkrečiai veiklos rūšiai taikomi emisijos išmetimo koeficientai, kuriuos, pasitelkusios priimtinus analizės metodus, nustatė nepriklausomos akredituotos laboratorijos, būtų tikslesni. Biomasės emisijos išmetimo koeficientas yra lygus nuliui.

Atskirai atliekamas kiekvieno skrydžio ir kiekvieno degalų rūšies kiekio apskaičiavimas.

Emisijų ataskaitų teikimas

Pagal 14 straipsnio 3 dalį teikiamoje ataskaitoje kiekvienas orlaivio naudotojas pateikia šią informaciją:

A. Orlaivio naudotojo identifikavimo duomenis, įskaitant:

— orlaivio naudotojo pavadinimą,

— administruojančią valstybę narę,

— adresą, įskaitant pašto indeksą ir šalį bei kontaktinį adresą administruojančioje valstybėje narėje, jei skiriasi nuo pirmesnio adreso,

▼M2

— orlaivių, kuriuos orlaivio naudotojas naudojo ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklai vykdyti, registracijos numerius ir orlaivių rūšis,

— oro vežėjo pažymėjimo ir licencijos oro susisiekimui vykdyti, pagal kurią orlaivio naudotojas vykdė I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, numerius bei juos išdavusios valdžios institucijos pavadinimą,

— kontaktinio asmens adresą, telefoną, fakso numerį ir el. pašto duomenis, ir

— orlaivio savininko pavadinimą.

B. Apie kiekvienos rūšies degalų, apskaičiuojant juos atitinkantį emisijų kiekį:

— degalų suvartojimą,

— emisijos išmetimo koeficientą,

— visų ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu orlaivio naudotojo vykdytų skrydžių, kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, išmetamų emisijų kiekių sumą,

— bendrą emisijų kiekį iš:

— visų ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu orlaivio naudotojo vykdytų skrydžių, kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, ir kurių išvykimo vieta – aerodromas valstybės narės teritorijoje, o atvykimo vieta – aerodromas tos pačios valstybės narės teritorijoje,

— visų kitų ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu orlaivio naudotojo vykdytų skrydžių, kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą,

— bendrą emisijų kiekį visiems ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu orlaivio naudotojo vykdytiems skrydžiams, kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą ir kurių:

— išvykimo vieta – bet kuri valstybė narė, ir

— išvykimo vieta – trečioji šalis, o atvykimo vieta – bet kuri valstybė narė,

— nenumatytus veiksnius.

Tonkilometrių duomenų stebėsena įgyvendinant 3e ir 3f straipsnių nuostatas

Teikiant aviacijos leidimų paraišką pagal 3e straipsnio 1 dalį arba 3f straipsnio 2 dalį, aviacijos veiklos apimtis apskaičiuojama tonkilometriais pagal šią formulę:

tonkilometriai = atstumas × naudingoji apkrova,

kur:

atstumas – ortodrominis atstumas tarp išvykimo ir atvykimo aerodromų, pridėjus papildomą nekintantį 95 km dėmenį; ir

naudingoji apkrova – bendra skraidinamų krovinių, pašto ir keleivių masė.

Apskaičiuojant naudingąją apkrovą atsižvelgiama į šiuos veiksnius:

— keleivių skaičius – tai orlaivyje esančių asmenų skaičius, neįskaitant įgulos narių,

— orlaivio naudotojas gali taikyti tikrąją ar standartinę keleivių ir registruoto bagažo masę, nurodytą jo atitinkamų skrydžių masės ir balanso dokumentuose, arba nustatytąją kiekvieno keleivio ir jo registruoto bagažo 100 kg vertę.

Ataskaitų teikimas apie tonkilometrių duomenis įgyvendinant 3e ir 3f straipsnių nuostatas

Pagal 3e straipsnio 1 dalį arba 3f straipsnio 2 dalį teikiamoje paraiškoje kiekvienas orlaivio naudotojas pateikia šią informaciją:

A. Orlaivio naudotojo identifikavimo duomenis, įskaitant:

— orlaivio naudotojo pavadinimą,

— administruojančią valstybę narę,

▼M2

— adresą, įskaitant pašto indeksą ir šalį bei kontaktinį adresą administruojančioje valstybėje narėje, jei skiriasi nuo pirmesnio adreso,

— orlaivių, kuriuos orlaivio naudotojas naudojo ataskaitoje apžvelgiamu laikotarpiu I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklai vykdyti, registracijos numerius ir orlaivių rūšis,

— oro vežėjo pažymėjimo ir licencijos oro susisiekimui vykdyti, pagal kurią orlaivio naudotojas vykdė I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, numerius bei juos išdavusios valdžios institucijos pavadinimą,

— kontaktinio asmens adresą, telefoną, fakso numerį ir el. pašto duomenis, ir

— orlaivio savininko pavadinimą.

B. Tonkilometrių duomenis:

— skrydžių skaičių kiekvienai aerodromų porai,

— keleivių ir kilometrų skaičių kiekvienai aerodromų porai,

— tonkilometrių skaičių kiekvienai aerodromų porai,

— pasirinktą keleivių ir registruoto bagažo masės skaičiavimo būdą,

— bendrą visų ataskaitoje apžvelgiamais metais orlaivio naudotojo vykdytų skrydžių, kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, tonkilometrių skaičių.

▼B

V PRIEDAS

15 STRAIPSNYJE NURODYTO PATIKRINIMO KRITERIJAI

▼M2

A DALIS. Stacionarių įrenginių išmetamų emisijų tikrinimas

▼B

Bendri principai

1. Vykdant visas I priede išvardytas veiklas emisijos yra tikrinamos.

2. Tikrinimo procesas apima pagal 14 straipsnio 3 dalį teikiamos ataskaitos ir per ankstesnius metus atlikto stebėjimo nagrinėjimą. Tikrinant vertinamas stebėjimo sistemų patikimumas, tikėtinumas ir tikslumas ir su emisijomis susiję duomenys bei informacija, ypač:

   a) pateikti veiklos duomenys ir susiję matavimų duomenys bei apskaičiavimai;

   b) išmetamųjų teršalų faktorių pasirinkimas ir naudojimas;

   c) apskaičiavimai, kuriais buvo nustatyta bendra emisija; ir

   d) jeigu buvo matuojama, matavimo metodų pasirinkimo ir naudojimo tinkamumas.

3. Ataskaitoje nurodytų emisijų patikimumą galima patikrinti tik tada, jeigu patikimi ir tikėtini duomenys bei informacija leidžia emisijas nustatyti labai patikimai. Kad būtų užtikrinamas aukštas patikimumo lygis, operatorius turi įrodyti, jog:

   a) pateiktuose duomenyse nėra nesuderinamumų;

   b) duomenys buvo surinkti taikant patvirtintus mokslinius standartus; ir

   c) atitinkami įrenginių įrašai yra išsamūs ir nuoseklūs.

4. Tikrintojui užtikrinama prieiga į visas veiklos vykdymo vietas ir prie informacijos, susijusios su tikrinamuoju dalyku.

5. Tikrintojas atsižvelgia, ar įrenginys užregistruotas pagal Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemą (EMAS).

Metodika

Strateginė analizė

6. Patikrinimas grindžiamas visų įrenginiu vykdomų veiklų strategine analize. Dėl to tikrintojas privalo turėti bendrą visų vykdomų veiklų ir jų įtakos emisijoms apžvalgą.

Proceso analizė

7. Pateikta informacija, tam tikrais atvejais, tikrinama įrenginio naudojimo vietoje. Tikrintojas, siekdamas nustatyti pateiktų duomenų ir informacijos patikimumą, atlieka patikrinimus vietoje.

Rizikos analizė

8. Tikrintojas patikrina visų emisijų šaltinių, kurie priskiriami įrenginiui ir kurie sudaro bendrą įrenginio emisiją, kiekvieno iš tų šaltinių duomenų patikimumą.

9. Atsižvelgdamas į šią analizę tikrintojas aiškiai nustato tuos šaltinius, kurie sietini su didele paklaidos rizika, ir kitus stebėjimo bei ataskaitos pateikimo procedūros aspektus, galinčius turėti įtakos klaidingai nustatant bendrą emisiją. Paklaida pirmiausia siejama su išmetamųjų teršalų faktorių ir apskaičiavimų atskirų emisijų šaltinių lygiui nustatyti pasirinkimu. Ypač dėmesys atkreipiamas į tuos šaltinius, kurie siejami su aukštu paklaidos lygiu ir pirmiau minėtais stebėjimo procedūros aspektais.

▼B

10. Tikrintojas atsižvelgia į visus veiksmingus rizikos kontrolės metodus, kuriuos gamintojas naudoja siekdamas sumažinti neapibrėžties lygį.

Ataskaita

11. Tikrintojas parengia tinkamumo patvirtinimo proceso ataskaitą, kurioje nurodo, ar pagal 14 straipsnio 3 dalį pateikta ataskaita atitinka nustatytus reikalavimus. Joje išsamiai apibūdinami visi su atliktu darbu susiję dalykai. Tikrintojas gali pareikšti, kad pagal 14 straipsnio 3 dalį pateikiama ataskaita atitinka nustatytus reikalavimus, jeigu, jo nuomone, bendra emisija iš esmės yra nurodyta teisingai.

Minimalūs tikrintojo kompetencijos reikalavimai

12. Tikrintojas turi būti nepriklausomas nuo operatoriaus, dirbti teisingai, objektyviai ir profesionaliai bei suprasti:

a) šios direktyvos nuostatas bei Komisijos pagal 14 straipsnio 1 dalį priimtus atitinkamus standartus ir rekomendacijas;

b) su tikrinamomis veiklomis susijusius teisės aktų, reguliavimo ir administracinius reikalavimus; ir

c) visą apie kiekvieną įrenginio emisijos šaltinį surinktą informaciją, ypač susijusią su duomenų rinkimu, jų nustatymu matavimo metodais, apskaičiavimu ir pateikimu.

▼M2

B DALIS. Vykdant aviacijos veiklą išmetamų emisijų tikrinimas

13. Šiame priede nustatyti bendrieji principai ir metodika, taikomi tikrinant skrydžių, atitinkančių I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, metu išmetamų emisijų ataskaitas.

Todėl:

a) 3 dalyje nuoroda į naudotoją taip pat laikoma nuoroda į orlaivio naudotoją, o tos dalies c punkte nuoroda į įrenginį taip pat laikoma nuoroda į orlaivį, naudotą ataskaitoje apžvelgtai aviacijos veiklai vykdyti;

b) 5 dalyje nuoroda į įrenginį taip pat laikoma nuoroda į orlaivio naudotoją;

c) 6 dalyje nuoroda į įrenginiu vykdomą veiklą taip pat laikoma nuoroda į orlaivio naudotojo vykdomą ataskaitoje apžvelgiamą aviacijos veiklą;

d) 7 dalyje nuoroda į įrenginio naudojimo vietą taip pat laikoma nuoroda į vietas, kuriomis orlaivio naudotojas naudojosi, kad vykdytų ataskaitoje apžvelgiamą aviacijos veiklą;

e) 8 ir 9 dalyse nuorodos į išmetamų emisijų šaltinius, kurie priskiriami įrenginiui, taip pat laikomos nuorodomis į orlaivį, už kurį atsakingas orlaivio naudotojas; ir

f) 10 ir 12 dalyse nuorodos į naudotoją taip pat laikomos nuorodomis į orlaivio naudotoją.

Aviacijos išmetamų emisijų ataskaitų tikrinimo papildomos nuostatos

14. Tikrintojas pirmiausia patikrina, ar:

a) atsižvelgta į visus skrydžius, atitinkančius I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą. Atlikdamas šią užduotį, tikrintojas remiasi tvarkaraščio duomenimis ir kitais orlaivio naudotojo eismo duomenimis, įskaitant duomenis, kurių tas naudotojas paprašo iš Eurokontrolės;

b) bendri degalų suvartojimo duomenys atitinka vykdant aviacijos veiklą naudotų orlaiviui pirktų ar kitaip teiktų degalų duomenis.

Pagal 3e ir 3f straipsnius pateiktų tonkilometrių duomenų tikrinimo papildomos nuostatos

15. Šiame priede nustatyti pagal 14 straipsnio 3 dalį teikiamų emisijų ataskaitų tikrinimo bendrieji principai ir metodika, jei tinkama, taip pat atitinkamai taikomi aviacijos tonkilometrių duomenims tikrinti.

▼M2

16. Tikrintojas pirmiausia patikrina, ar pagal 3e straipsnio 1 dalį ir 3f straipsnio 2 dalį pateiktoje to orlaivio naudotojo paraiškoje atsižvelgta tik į skrydžius, kurie realiai buvo įvykdyti ir kurie atitinka I priede išvardytų rūšių aviacijos veiklą, už kurią atsako orlaivio naudotojas. Atlikdamas šią užduotį, tikrintojas remiasi orlaivio naudotojo eismo duomenimis, įskaitant duomenis, kurių tas naudotojas paprašo iš Eurokontrolės. Be to, tikrintojas patikrina, ar orlaivio naudotojo nurodyta naudingoji apkrova atitinka to naudotojo saugos tikslais saugomus naudingosios apkrovos dokumentus.